

NU TE BIZUI PE ÎNȚELEPCIUNEA TA

Să rămânem un moment în picioare pentru rugăciune. Câți dintre cei prezenți aici aveți o cerere pe care doriți ca Dumnezeu să v-o îndeplinească în mod special la această convenție? Să ne plecăm capetele înaintea Lui.

Tată ceresc, noi suntem un popor privilegiat pentru că putem să ne adunăm în Numele Domnului Isus, într-o țară liberă în care îți putem sluji așa cum ne dictează conștiința, și Te rugăm, Tată, fă ca aceasta să se poată face încă mult timp. Ajută-ne ca acum să putem profita de acest mare privilegiu pe care-l avem și să ne predăm întreaga inimă în acest serviciu, slujindu-Ți astfel încât să se poată spune că Dumnezeu a fost în mijlocul nostru în această seară și a binecuvântat poporul Său. Salvează fiecare suflet pierdut care este aici în seara aceasta, Doamne, și fă ca orice om care a alunecat, să se întoarcă în casa lui Dumnezeu. Mă rog pentru vindecarea fiecărei persoane bolnave, astfel încât cei șchiopi să meargă, surzii să audă și cei orbi să vadă spre slava și lauda lui Isus Hristos. Fă ca această seară să rămână mult timp în amintirea noastră pentru că ne-am adunat împreună ca să-Ți cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

De câte ori vin la Ramada Inn, mi se pare că mă întorc acasă pentru că am fost atât de des aici, încât cred că sunt deja cunoscut. Sunt bucuros că am găsit aici un grup plăcut de oameni. Cei de la Hanul din Tucson și cei de aici au fost foarte drăguți cu noi și ne-au găzduit serviciile. Nu de mult, am ținut un serviciu jos la Hanul Ramada, iar administratorul nu m-a lăsat să plătesc nici măcar pentru închirierea clădirii. Acesta este un gest cu adevărat frumos. Eu îi amintesc acum, când traversez țara, pe toți cei ce fac bine casei lui Dumnezeu.

Astfel, sperăm că în seara aceasta, orice persoană va uita lucrurile care au fost în zilele acelea și ne vom pune inimile în serviciu; nu numai pentru seara aceasta, ci și în convenția care vine. Fără îndoială că s-au adunat mulți delegați. Mă întreb dacă este posibil ca oamenii care au fost la trezirea pe care am avut-o, vor putea sta până la sfârșitul convenției, pentru că vom avea vorbitori buni. Un frate nu a

putut veni, dar avem mulți care vor fi aici să-i ia locul. Aș vrea să fiu la toată convenția și să mă bucur de această părtășie.

Știți, noi am venit aici sus ca slujitori și vorbitori, și întotdeauna le dăm oamenilor tot ce este în noi.

Eu am predicat odată pe baza cuvintelor spuse de Isus în: „...*Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.*” (Matei 6.28-29). Eu am aflat că crinul trebuie să crească zi și noapte, trudind să se facă strălucitor. Dar el însuși nu are binecuvântare din aceasta. El se deschide, trecătorul îi miroase parfumul, iar albinele își extrag mierea chiar din mijlocul florii. Vedeți, el dă tot ce are, tot ce s-a trudit să strângă în el, iar eu mi-am intitulat mesajul: „**Domnul Crin, predicatorul.**”

Acesta este un titlu ciudat, dar când slujitorii se dăruiesc pe ei înșiși oamenilor, este bine să stai și să-i ascuți. Este ca atunci când te încălzești la foc, iar nouă ne place să stăm unul sub focul celuilalt și să ne încălzim inimile cu Evanghelia pe care o predică frații noștri. Eu îi sunt recunoscător Domnului pentru că am ocazia să fac aceasta.

Billy mi-a spus că au fost împărțite toate numerele de rugăciune, pentru seara aceasta, dar că nu putem avea un rând de rugăciune deoarece ar trebui să ocoliți pe acolo, să veniți pe culoarul acela întunecos și abia apoi să urcați aici, sus. V-ați împiedica tot timpul de ceva până să ajungeți aici iar cei bolnavi și șchiopi ar suferi grozav.

Noi nu știm ce poate face Domnul nostru. În seara aceasta, El poate coborî chiar în mijlocul nostru și să-i vindece pe toți bolnavii indiferent ce boală ar avea. Oh, eu prefer să văd acest mod de lucrare a Lui, decât toate rândurile de rugăciune pe care le-am avut în toată viața mea; doresc să-L văd pe Dumnezeu cel Atotputernic coborându-Se în mijlocul copiilor Săi ascultători. Întotdeauna mi-a plăcut aceasta.

De obicei, când ai un contact personal cu oamenii, de exemplu când îți pui mâinile peste cineva, deși cei ce fac aceasta nu sunt prea mulți, ei spun: „Predicatorul Cutare și-a pus mâinile peste mine și slavă lui Dumnezeu.” Aceasta îi face pe oameni să privească spre acel predicator, dar dacă stai aici și predici Cuvântul, lăsându-L pe Duhul Sfânt să vindece fiecare bolnav, atunci este văzut numai harul lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu primește toată lauda și slava, și nu este nici o umbră de nimic pentru nimeni altul. Acesta este motivul pentru care, în slujba mea, nu iau prea mulți, decât dacă... Seara trecută am încercat să ne rugăm pentru cât de mulți am putut, dar punerea mâinilor...

Se poate întâmpla însă ca Duhul Sfânt să vină direct în mijlocul nostru și să Se manifeste, făcându-Se cunoscut între noi, deoarece când poate lucra în toată suveranitatea Sa, El dovedește că este real și adevărat. Eu nu pot spune că bărbatul acesta, femeia sau copilul cutare, vor fi vindecați, dar Duhul Sfânt se mișcă prin clădire și vorbește cui vrea. Vedeți, aceasta este suveranitatea Lui. Ea ne aduce cunoștința, pentru că este o făgăduință a lui Dumnezeu și ea aduce cunoștința suveranității Lui și a prezenței Lui în mijlocul nostru, iar noi o vom vedea și ne vom bucura!

Poate spui: „Ei bine, eu am mâna paralizată și am fost aseară acolo, dar nu mă simt mai bine.” Ceea ce simți nu are nici o legătură cu vindecarea ta. Pentru tine lucrarea este deja încheiată, de aceea nu mai trebuie să te uiți la starea mâinii tale, ci la făgăduința Lui. Când faci aceasta, nu mai poți spune: „Fratele Cutare nu s-a rugat rugăciunea credinței!” sau altceva de felul acesta. Prezența Domnului este cea care ți-a dat credință și apoi El „*a trimis Cuvântul Său și i-a tămăduit.*” (Psalmul 107.20).

Aseară mi-am încălcat din nou promisiunea, dar voi încerca să mi-o țin în seara aceasta. Cineva mi-a zis: „Aseară nu ai rămas la textul tău”. Nu, nu am rămas, și am să vă spun de ce. Eu am vrut să predic despre tema: „Dumnezeu care este bogat în îndurare”, și să explic ce a vrut să spună Pavel când a zis: „*Voi erați morți în păcatele și în greșelile voastre, dar Dumnezeu... ne-a înviat, ne-a făcut vii împreună cu Hristos.*” (Efeseni 2.1,5).

Acum, înainte ca să fie înviat ceva, trebuie să fie ceva care să poată fi înviat. Corect. Astfel, dacă ați fost în cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, ați devenit o parte din Dumnezeu și Dumnezeu nu este complet fără voi. Și există numai Unul, o singură Sursă a Vieții veșnice, iar Acela este Dumnezeu; El singur are Viața veșnică. Numai El are Viața veșnică, iar voi ați fost o parte din El; un atribut al Lui; ați fost de la început în gândurile Lui. Și faptul că Dumnezeu s-a gândit la tine, la început, îți dă acel îndemn, acea atracție spre El. Aceasta este ceea ce trebuie adus la viață, înviat, dar unii oameni nu vor fi înviați niciodată. De ce? Pentru că nu o au. Aceasta-i tot.

Este exact ca atunci când pui un bob de grâu în pământ. Oricât ar fi de frumos, dacă nu are germele de viață în el, nu poate fi adus niciodată la viață. Este nevoie să posede germele de viață.

Voi știți parabola mea cu puiul de vultur care stătea printre puii de găină, pentru că fusese clocit și născut în curtea găinilor. Cu toate acestea, el nu s-a simțit niciodată ca acei pui, iar când mama lui a trecut pe acolo și a strigat, el a auzit un glas care suna deosebit de plăcut în urechile lui, deoarece, (țineți minte), a fost dintotdeauna un vultur. Trebuia doar să se regăsească pe sine; să-și găsească locul.

Așa este cu fiecare credincios. Tu nu ai fost născut pentru această lume, ci ai fost creat în chipul lui Dumnezeu, ca să fii un fiu al lui Dumnezeu. Astfel, tu nu aparții de curtea găinilor, ci ești un vultur.

Voi știți că aseară am pornit de la acest vultur și nu am mai ajuns cu picioarele pe pământ... M-am dus prea mult, mi-am pierdut notițele, am uitat care a fost textul citit și m-am îndepărtat prea mult de subiect. Am avut un timp groaznic, totul pornind de la acel vultur.

Și acum, despre Vulturul Dumnezeu. Voi știți că Dumnezeu își aseamănă profeții cu vulturii, numindu-Se pe Sine Însuși Vulturul Tată. Motivul pentru care îi numește pe

profeți vulturi, este că vulturul poate zbura mai sus decât orice altă pasăre, deoarece este făcut diferit de orice altă pasăre. Vulturul nu-și face cuibul pe pământ, ca găinile, ci se înalță cât mai sus, ca să-și zidească cuibul pe stâncile cele mai înalte.

Un alt motiv pentru care îi numește vulturi, este că aceste păsări au o construcție, o natură deosebită. Astfel, dacă un șoim, o cioară sau un uliu încercă să-l urmeze sus în cer, se dezintegrează pentru că nu sunt făcuți pentru o asemenea altitudine. El trebuie să fie o persoană specială ca să meargă acolo sus. Penele vulturului sunt mai bine fixate decât penele oricărei alte păsări, iar privirea îi este mai ageră decât a oricărei alte păsări, astfel că, cu cât se ridică mai sus vede mai departe.

Unele păsări care se ridică până la înălțimea maximă pe care o pot atinge, când ajung acolo sunt oarbe ca un liliac. La fel este și cu... Când sunt scoși în afara crezurilor lor, nu mai știu nimic despre El și spun: „Zilele minunilor au trecut!” De ce? Pentru că nu-L pot vedea. Dar vulturii pot merge în ceruri; până în cerurile Cerului. La ce ți-ar folosi să te ridici până Acolo dacă nu poți vedea nimic? Oh, sunt plin de bucurie pentru că și eu sunt unul din ei, și sunt asociat cu un cuib întreg dintre ei.

Acum ne vom întoarce la Vechiul Testament, la cartea Proverbelor lui Solomon, unul dintre cei mai înțelepți oameni din lume, cu excepția Domnului Isus. El nu a fost ca Solomon, pentru că Solomon a fost născut dintr-o femeie și de un tată pământesc, David, dar Isus a fost un Fiu născut de o fecioară și nu a fost doar un Om, ci a fost Dumnezeu; a fost Omul - Dumnezeu; El a fost mai mult decât un om; a fost Om plus, Dumnezeu. Înțelegeți? Dar Solomon a fost doar un om, ca mine și ca tine, și i-a cerut lui Dumnezeu înțelepciune ca să-și poată conduce împărăția. Astfel, a primit un dar de înțelepciune, fiind cel mai înțelept om pe care l-am avut vreodată, cu excepția Domnului nostru. El a scris Proverbele și cred că sunt foarte bune.

Să citim deci din **Proverbe 3.1-6:**

„Fiule, nu uita învățăturile mele și păstrează în inima ta sfaturile mele!

Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți vor aduce multă pace.

Să nu te părăsească bunătatea și credincioșia: leagă-ți-le de gât , scrie-le pe tăblița inimii tale.

Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta!

Recunoaște-L în căile tale, și El îți va netezi cărarea.”

Aș vrea să iau ca subiect versetul 5: **„Nu te bizui pe înțelepciunea ta!”** Este un titlu cam ciudat pentru timpul acesta când se pune accent pe educație, pe înțelepciune și pe înțelegerea științifică a lucrurilor. Aici găsim însă această afirmație ciudată și, ca celelalte Scripturi, ea își are locul și credem că Dumnezeu ne va îngădui și nouă să-l vedem.

Astăzi, noi ne trimitem copiii la școală ca să primească cunoștință. Astfel, după ce termină gimnaziul îi trimitem la liceu pentru a primi și mai multă cunoștință, apoi cei care sunt mai norocoși merg la facultate, unde își desăvârșesc educația și cunoștințele. De multe ori, ca să poți ocupa o slujbă, trebuie să ai cel puțin liceul sau chiar facultatea,

Cu toate acestea, înțeleptul Solomon ne spune în textul acesta, *să nu ne bizuim pe înțelepciunea noastră*, nici pe propria noastră înțelegere și să nu învățăm din aceste lucruri. Noi ne mirăm de ceea ce spune el aici, pentru că înțelegerea

noastră modernă este înțelepciunea omenească, înțelepciune care este contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Totuși, cred că prin ceea ce a scris aici, Solomon nu a încercat să-și sfătuiască fiii să fie niște analfabeți, ci le-a cerut doar să nu se bizuiască pe înțelepciunea lor.

După părerea mea acesta este un sfat bun astăzi. Astfel, nu greșim cu nimic dacă le spunem copiilor noștri și copiilor lui Dumnezeu că a avea educație este bine, dar când această educație este contrară Cuvântului lui Dumnezeu, bazează-te pe Cuvântul lui Dumnezeu și lasă educația ta la o parte. Vedeți, pentru cauza Cuvântului. S-ar putea ca prin educația pe care o ai, să obții o slujbă mai bună (ceea ce este în ordine), poate te va ajuta în problemele financiare, ca să ai un trai mai bun, dar nu uita un lucru, fiul meu, într-o zi va trebui să mori.

Indiferent câtă educație sau câtă cultură ai acumulat, va trebui să te întâlnești cu moartea, deoarece este scris că *„oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”* (Evrei 9.27). Moartea nu este atât de rea, partea rea este că după aceea urmează judecata. Tu poți muri, dar problema este că după aceea vine judecata, și pe Dumnezeu nu-L va interesa câtă școală ai făcut pe pământ, nici câtă cunoștință ai acumulat; nu Îl va interesa faptul că ai primit titlul de licențiat și nici alte grade pe care le-ai primit aici, chiar ca un predicator, ci îți va cere socoteală pentru ceea ce ai făcut cu înțelepciunea Cuvântului Său. Aici vine cerința Sa, din pricina Bibliei.

Educația ta este bună, dar Viața este Cuvântul lui Dumnezeu: *„Cuvintele Mele sunt Duh și Viață.”* (Ioan 6.63). El este Cuvântul, iar tu Îl poți cunoaște numai prin Cuvânt. De ce? Pentru că El este Cuvântul. Aceasta este singura cale prin care Îl vei cunoaște: prin Cuvântul Său.

Poate cineva vine aici și spune: „Acesta este Dumnezeu!” sau: „Acela este Dumnezeu.” Sau: „Aceasta este corect”, dar pentru a vedea cum stau lucrurile cu adevărat, trebuie să ne întoarcem la Cuvânt, deoarece El este Adevărul.

Cuvântul este ca Steaua Polară sau Steaua Nordului, care este o stea adevărată. Astfel, indiferent în ce poziție s-ar afla Pământul, Steaua Polară este centrată mereu în același loc. Celelalte stele își schimbă poziția față de Pământ, dar Steaua Polară rămâne întotdeauna în aceeași poziție, indicând Nordul. Acesta este motivul pentru care navigatorii își fixează busola după această stea.

Acum, busola este Duhul Sfânt, iar punctul fix este Cuvântul, înseamnă că Duhul va arăta întotdeauna spre Cuvânt. Duhul Sfânt nu te va conduce niciodată la nimic altceva, decât la Cuvântul lui Dumnezeu. Cum este posibil ca un om să accepte un crez contrar Cuvântului, și apoi să spună că are Duhul Sfânt? Duhul Sfânt te va îndepărta de așa ceva; Duhul Sfânt ne este dat tocmai ca să ne conducă la Cuvânt, pentru că El este Cuvântul. Și așa cum magnetul busolei indică întotdeauna numai Polul Nord, aceasta fiind singura direcție care îl atrage, tot așa este cu Duhul Sfânt. Cum credeți că ar fi posibil ca Duhul Sfânt care este Autorul, Scriitorul și Cel ce face Cuvântul viu, să conducă pe cineva spre altceva decât spre Cuvânt?

Astfel, când cineva spune că are Duhul Sfânt și totuși acceptă ceva ce este contrar Cuvântului, aceasta este dovada că acel om nu are adevăratul Duh Sfânt. Vedeți? El are un duh, nu contest aceasta, dar acela nu este Duhul Sfânt al lui Hristos. Cât de ușor iau oamenii duhurile unii de la alții! Aceasta i-ar putea îndrepta spre ceva, spre o grupare, dar nu-i va îndrepta spre Hristos. Adevăratul Duh Sfânt ne îndreaptă întotdeauna numai spre Hristos, iar Hristos este Cuvântul.

Noi vedem aceasta foarte clar în Biblie, sau numai eu o văd? Poate greșesc în gândirea mea, dar așa cred, de aceea am și ales acest subiect: **Nu te bizui pe înțelepciunea ta!** Dacă te bizui pe propria ta înțelegere, ești destinat să deviezi de pe calea corectă. Nu te poți bizui nici pe înțelepciunea altuia când este vorba de Viață, deoarece pentru a găsi Viața trebuie să te bazezi pe Cuvânt! El este Viața.

Noi putem vedea aceasta încă din Geneza. Acolo ne este arătat clar că Dumnezeu a dat primei familii de pe pământ Cuvântul Său ca să trăiască prin El. Ei puteau să trăiască numai prin Cuvântul Său. Astfel, nu este suficient să mănânci mâncare ca să trăiești, ci ai nevoie de fiecare Cuvânt al Său ca să trăiești veșnic. Și cât timp au

ținut Cuvântul, au trăit veșnic. Dar o singură frază din Cuvânt așezată greșit, a rupt tot lanțul și rasa umană a căzut în moarte. Vedeți?

Eva a fost, fără îndoială, o ființă inteligentă, deoarece era luată din Adam, fiul lui Dumnezeu. Și fiind în locul acela unde nu exista păcat, desigur, avea o concepție deosebită despre ceea ce era Dumnezeu, pentru că în fiecare după-amiază se plimba cu bărbatul ei prin grădină și vorbea față în față cu Dumnezeu. Ce lucru irațional este ca o persoană care se întâlnea zi de zi cu Dumnezeu, față în față, să se întoarcă apoi spre niște argumente care au îndepărtat-o de Cuvântul lui Dumnezeu!

Noi mai avem și astăzi astfel de oameni! Ei sunt îndepărtați foarte ușor de Cuvântul lui Dumnezeu, după ce au stat în Prezența Lui. Auzind predicarea Cuvântului lui Dumnezeu și văzând legitimarea Lui, păcătoșii și bețivii vin la altar, sunt convertiți și făcuți făpturi noi în Hristos, oameni răufamați făcuți gentilemenii, iar după aceea se întorc de la acest lucru binecuvântat care i-a condus la Viață, și-L lasă să fie pervertit printr-un crez. Ei fac aceasta ca să devină populari sau ca să intre în ceea ce numesc „o clasă mai bună de oameni.”

Păi, voi sunteți cea mai bună clasă de oameni care există: sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Eu prefer mai bine această companie, decât să fiu împreună cu împărații și cu cei puternici. Prefer să fiu printre oamenii smeriți, chiar dacă nu știu nici să deosebească stânga de dreapta, deoarece câtă vreme Îl cunosc pe Dumnezeu, Îl iubesc și-L slujesc, aceasta este pentru mine slava cerurilor. Da, domnule!

Noi am văzut că Eva a fost convinsă ușor de Satan și îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu. Ea s-a bazat pe propria ei înțelegere, deoarece Satan i-a prezentat ceva ce nu era adevărata ei înțelegere despre Dumnezeu. Da, vrăjmașul Satan, i-a prezentat altceva, iar ea l-a crezut.

Și care au fost urmările acestui lucru? Prin faptul că prima mamă de pe pământ,

Eva, s-a bazat pe propria ei înțelegere, care era contrară Cuvântului lui Dumnezeu, întreaga rasă umană a fost aruncată în moarte. Credeți aceasta? („Amin”). Așa spune Cuvântul.

În Biblie, biserica este simbolizată prin femeie. Astfel, asemenea Evei, biserica de astăzi acceptă o mulțime de dogme și crezuri aducând întreaga adunare în despărțire de Dumnezeu. Toți oamenii care adoptă asemenea crezuri, în locul Cuvântului lui Dumnezeu, sunt exact ca Eva, acest lucru repetându-se mereu și mereu, până când întreaga generație este îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi, când Cuvântul se legitimează, când Cuvântul este descoperit, oamenii nu mai vor să-L primească pentru că se bazează pe propria lor înțelegere. „Biserica aceasta s-a construit aici și este un loc minunat. Este o organizație vestită și are foarte mulți membri. De ce să nu aparținem și noi de ea? Eu am încredere în ea.” Nu vă încredeți în propria voastră înțelegere, ci încredeți-vă în Cuvântul Domnului!

Așa cum ceea ce a făcut Eva a dus întreaga rasă umană la moarte, la fel se întâmplă acum cu oamenii care se bazează pe propria lor înțelegere, pe dogmele și crezurile lor și care spun că nu tot Cuvântul lui Dumnezeu este corect, pentru că unele părți din El sunt inspirate și altele nu. Cum mai puteți avea încredere în Biblie, dacă o parte din ea este inspirată iar cealaltă nu? Dacă un citat este greșit, înseamnă că tot conținutul ei poate fi greșit. Deci este necesar ca totul să fie corect, adică inspirat.

Unii din acești așa ziși învățători ai Bibliei, pervertiți de învățătura omenească pe care au acumulat-o, se adună în concilii și spun: „Zilele minunilor au trecut. Ele s-au încheiat o dată cu timpul apostolilor.” Și mulți din cei aflați pe poziții ierarhice imediat următoare celei de episcop sau oameni mari, zic: „Păi, dacă voi fi de acord cu el, fără îndoială că îi voi urma în funcție!” Dacă faci aceasta, dovedești că te bizui pe propria ta înțelegere, în loc să stai cu ambele picioare pentru Cuvântul lui Dumnezeu. O asemenea atitudine a cauzat toate aceste lucruri.

Nu demult, am avut cu cineva o dispută referitoare la impozitul pe venit. El mi-a spus: „Bănuiesc că cei ce fac parte din comitetul tău sunt doar niște marionete.”

„Dimpotrivă, dacă aș avea în comitet pe cineva care are o părere diferită de a mea și nu se ridică să și-o exprime, l-aș da afară imediat”, i-am răspuns. Da, domnule. Chiar dacă convingerile lui sunt contrare convingerilor mele, vreau ca el să spună ceea ce crede că este corect, pentru că de aceea este ales în comitet. Așa este la noi.

Observați. Isus a spus în Ioan 10.10: *„Oile Mele cunosc glasul Meu.”* Desigur, Glasul este Cuvântul Lui. Vedeți, Oile Mele Îmi cunosc Glasul. Glasul Meu le-a fost dovedit a fi adevărat. A fost dovedit că este Glasul Meu. Ele nu sunt supuse și nu urmează niciunul din celelalte glasuri. Ele nu le vor urma. Oile Mele Îmi cunosc Glasul, și nu vor urma un străin. Cu alte cuvinte, ele nu vor înțelege un glas teologic care învață contrar Cuvântului. Oile nu înțeleg mai mult decât vulturul despre care am vorbit aseară, și care nu putea înțelege cloncănitul găinii. El nu-l înțelegea pentru că era vultur. La fel este și cu un copil al lui Dumnezeu, născut cu adevărat din nou: el nu va înțelege decât lucrurile lui Dumnezeu.

Poate cineva spune: „Bine, eu cred că tu poți face aceasta, dar nu este corect pentru că zilele minunilor au trecut. Astăzi nu mai există vindecare divină.” Un creștin născut cu adevărat din nou va fi surd la așa ceva; el nu va înțelege deloc asemenea păreri. Eu nu pot înțelege cum este posibil ca un om care crede în Dumnezeu, citește Biblia și vede că El este Același ieri, azi, și în veci, să accepte totuși asemenea păreri. Astfel ei nu se vor bizui pe propria lor înțelegere, ci sunt ca un bebeluș.

Luați un bebeluș, puneți-l la sânul mamei lui și lăsați-l să sugă laptele ei călduț și să-și pună capul pe sânul ei, chiar dacă este născut numai de câteva ore. Apoi, după o zi sau două, luați-l de la mama lui și puneți-l la pieptul altei femei. Ce se va întâmpla? Copilașul va da din piciorușe și va plânge, deoarece va simți că aceea nu este mama lui. Vedeți, el are în inima lui ceva; natura l-a înzestrat cu un instinct prin care o poate recunoaște pe mama sa.

Și dacă natura a rânduit pentru un prunc calea de a-și recunoaște mama, cu atât mai mult a rânduit Dumnezeu o cale pentru copilul Său care este născut din Duhul lui Dumnezeu. El își cunoaște Mama. O recunoaște pentru că este născut din Cuvânt și înțelege Cuvântul. Puneți-l într-un loc străin, într-un loc care nu este în locul lui și el va fugi cât poate de repede de acolo, pentru că nu se bizuiește... Cineva zice: „Așteaptă dragă! Acum, aceasta este mama ta.” Nu, aceea nu este mama lui, iar el are o cale de a ști că nu este mama lui, deoarece el este o parte din ea. Una singură este mama lui și nimeni altcineva nu-i poate lua locul. El își cunoaște propria mamă. Voi știți că este așa, deoarece Dumnezeu a făcut totul după soiul său.

Și vitele sunt după soiul lor. De multe ori când adunam întreaga cireadă, pentru a marca vitele și vițeii, mă întrebam cum își vor cunoaște vițeii mama, deoarece când coboram pe munte animalele erau amestecate. Atunci o vacă putea hrăni un vițel înfometat, care aparținea altei vaci, dar când cireada se oprea în prerie, mama pornea printre celelalte vite ca să-și caute micuțul, iar când îl găsea vițelul alerga la ea. Vedeți? Ea cunoștea cu precizie scâncetul lui, iar el cunoștea mugetul mamei sale. Ea mugea după vițelul ei, ca și celelalte vaci, de nu mai puteai să te înțelegi om cu om, dar deși era cea gălăgie mare, micuțul vițel auzea și deosebea chemarea mamei sale pentru că era o parte din ea.

Creștinul născut din nou din Cer, este o parte a acestui Cuvânt. Așa este. El nu va urma o altă mamă, ci va sta numai cu Cuvântul pentru că este o parte din Cuvânt. Pavel a spus ca *„Dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”* (1 Corinteni 14.8). Creștinul cunoaște sunetul Cuvântului. Observați cum, fiind rânduiți mai dinainte, brațul lui Dumnezeu îi urmează peste tot. El știe că a fost rânduit mai dinainte și că era în Adevărul Evangheliei; știe că s-a născut din Duhul lui Dumnezeu și pentru că Duhul lui Dumnezeu nu poate nega Cuvântul lui Dumnezeu, nu va urma niciodată un străin.

Am găsit aici o notiță pe care mi-am făcut-o. Trecusem peste ea dar, din întâmplare, am văzut un pasaj din Scriptură și m-am gândit să mă întorc la el. Observați cum oile Lui hotărâte mai dinainte, L-au urmat chiar și în zilele când trăiau cei mai mari teologi pe care i-a avut lumea vreodată. Ele au ieșit afară

pentru că L-au recunoscut pe El; pentru că știa ce a promis Cuvântul pentru ziua aceea, și ce urma să fie Mesia când va veni. Priviți-l pe Petru când a venit la El.

Andrei încercase să-i vorbească despre El și-i spusese: „Omul acesta este Mesia,” dar poate fiind puțin încăpățânat, Petru nu s-a lăsat convins de aceste cuvinte. Când a pășit însă în prezența lui Isus, El i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona*”. Noi știm că Isus le-a spus ucenicilor Săi că El i-a cunoscut înainte de întemeierea lumii. Ei erau atributele gândurilor Lui. Astfel, sămânța din ei i-a făcut să știe că Cuvântul a spus că Mesia va fi un profet. Când Petru a văzut acest lucru, a terminat cu pescuitul; el a știut că trebuie să pună mreața deoparte pentru că venise timpul să devină pescar de oameni.

Acolo erau și alți oameni care au văzut același lucru făcut, dar aceia L-au clasificat și L-au numit un duh rău. Aceștia erau teologii. Ei îl numeau așa pentru că ceea ce învăța El nu era pe gustul învățăturii lor teologice; l-au întors spatele pentru că s-au bazat pe propria lor înțelegere, pe doctorii lor. Aceasta s-a întâmplat atunci când a venit Isus Hristos împlinind Cuvântul făgăduit, dar vedeți, ei erau prea orbi ca să-L vadă. S-au bizuit pe ceea ce spuneau preoții și biserica lor, în loc să se bizuiască pe ceea ce a spus Dumnezeu.

Isus i-a mustrat pentru aceasta și le-a zis: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Dar ei nu s-au bizuit pe ceea ce spunea Cuvântul, ci se bizuiau pe înțelepciunea lor; pe propria lor înțelegere. Din pricina aceasta, Scriptura spune că au peste ochi o mahramă care i-a orbit: mahrama propriei lor teologii.

Voi spuneți: „Unde vrei să ajungi, frate Branham?” Foarte simplu. Vreau să vă spun că și astăzi se întâmplă la fel, deoarece bărbații și femeile se bazează pe ceea ce spune o anumită biserică la care s-au atașat și de care se țin, nesocotind ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Ei merg înainte bazându-se pe propria lor înțelegere și ignoră Cuvântul lui Dumnezeu ca și cum n-ar fi fost scris niciodată. Prin aceasta, dovedesc că sunt o sămânță umană ne-germinată, care are în sine viața fizică, naturală, dar nu posedă nici un pic de viață duhovnicească ca să fie înviată. Voalul

era pe fața lor.

Observați, ei au avut propriile lor gânduri despre ceea ce ar trebui să fie Dumnezeu și aveau propriile gânduri cu privire la Mesia, deși Cuvântul a spus ce va fi Mesia. Vedeți, ei au avut propria lor înțelegere despre ceea ce va fi El. Fără îndoială, marele preot spunea: „Toți preoții să fie atenți, pentru că atunci când vine Mesia... Noi am zidit acest Templu măreț, iar Biblia spune: *„Și deodată va intra în Templul Său Domnul...”* și toate aceste lucruri (Maleahi 3.1). Când se va împlini timpul, Mesia va veni aici, la noi, ni se va prezenta și va spune: „Eu sunt Mesia, iată că am venit. Sunt Mesia pe care-L așteptați!” Dar când a venit, El a făcut-o atât de diferit de ceea ce au gândit ei, încât nu L-au recunoscut; nu au știut Cine era.

Ce s-ar fi întâmplat dacă vreun fățarnic s-ar fi dus la ei și le-ar fi spus: „Eu sunt Mesia! Eu sunt doctorul Așa și așa? L-ar fi primit.

Iată însă că au dat peste un Om care avea o naștere dubioasă, era fără nici o educație, nu urmărea nici un seminar și nu avea nici un fel de carnet de membru dar care era împlinirea, manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu. Astfel, El le-a spus: *„Lucrările pe care le fac, vă spun Cine sunt Eu. Dacă nu fac lucrările care au fost promise să le fac, atunci să nu Mă credeți.”*

Nu putem aplica acest lucru și pentru astăzi? Când Duhul Sfânt vine și arată Puterea Vieții Lui veșnice, ei spun că aceasta a aparținut altei epoci. Mai mult, numesc această manifestare „fanatism religios”. De ce fac aceasta? Pentru că se bizuiesc pe propria lor înțelegere și nu pe Cuvântul lui Dumnezeu. Voi știți că acesta este adevărul.

Dovada că Dumnezeu este propriul Său interpret este împlinirea făgăduinței Sale.

Aș vrea să explic acest lucru, ca să-l fac mai clar. Când Dumnezeu vorbește

Cuvântul Său, nu are nevoie de nici un om (bărbat sau femeie) ca să explice ce înseamnă. „Ei bine”, ziceți voi, „Aici Dumnezeu a vrut să spună cutare lucru!” Dumnezeu a vrut să spună exact ce a spus că înseamnă. Vedeți?

Cum își tălmăcește Dumnezeu Cuvântul? Împlinindu-L., Biblia spune: „*Fecioara va rămâne însărcinată...*” și așa a fost. Nu este nevoie de nicio interpretare. Dumnezeu a zis: „*Să fie lumină...*” și a fost așa. Nu este nevoie de nicio interpretare.

Dumnezeu a mai spus că în aceste zile din urmă, va turna Duhul Său peste orice făptură și a făcut-o. Aceasta nu are nevoie de nici o interpretare, ci doar de acceptare. Este nevoie ca cineva să primească ceea ce a făcut El. Nu este nevoie de nicio interpretare, pentru că Dumnezeu Își interpretează singur Cuvântul, iar noi putem vedea în fiecare zi împlinirea făgăduințelor date pentru timpul acesta.

Oamenii de astăzi, ca și cei din zilele acelea, se bizuiesc pe propria lor înțelegere și zic: „Păstorul meu spune că acesta este fanatism!” Dar Biblia spune că aceste lucruri trebuie să se întâmple. Pe a cui înțelegere te vei bizui?

Biblia spune referitor la zilele din urmă că Epoca Bisericii Laodicea va ajunge atât de bogată și atât de mulțumită de sine încât va spune: „*Sunt bogată, șed ca împărăteasă și nu duc lipsă de nimic!*” Și așa este, material ea este bogată, dar El spune: „*Tu nu știi că ești nenorocită.*” Așa este toată epoca bisericii! Bisericii din Laodicea i se spune: „*Voi sunteți goi, orbi, săraci, nenorociți, și nu știți.*” Ea stă în mijlocul bogățiilor, are mii de membri și bogățiile lumii în mâinile ei. Punându-i împreună, biserica catolică și protestanții, au bogățiile lumii.

Națiunea aceasta este aproape de faliment. Noi luăm împrumuturi care trebuie plătite în patruzeci de ani de acum încolo. Așa scrie în revista „Life Line.” Taxele cheltuielilor de acum vor fi plătite de acum în patru zeci de ani. Dacă Isus întârzie, nepotul meu va plăti cheltuielile pe care le facem noi acum, când va avea patruzeci de ani. Noi trimitem ajutoare în străinătate, iar indienii noștri și alții de

aici mor de foame. Vedeți? Încercăm să cumpărăm prietenia altora, dar prietenia nu se poate cumpăra. Un prieten nu se câștigă prin bani. Nu, dar noi încercăm să facem aceasta. Așa suntem alcătuiți: să-i taxăm pe oameni pentru orice lucru, taxe, taxe, taxe, dar oricum tot nu vom scăpa de datoriile de război (război în care am fost aruncați de politicieni) timp de sute de ani. Adevărul este că nu avem nici un motiv ca să ne purtăm așa.

Dar și biserica a devenit bogată. Bogățiile lumii sunt în mâinile Bisericii Catolice. Așa spune Biblia. Din cauza aceasta o va termina Rusia; de aceea Rusia a dat-o afară. Aceasta a dus la apariția comunismului: faptul că biserica învăța ceva, dar nu era cu nimic mai mult decât restul lumii.

Când am fost în Finlanda, a fost înviat din morți acel băiețel. Când au văzut aceasta, soldații ruși au început să plângă și au spus: „Noi Îl vom primi pe Dumnezeu care poate învia morții.”

Noi am făcut culte, școli și clădiri, dar noi să facem ceea ce ne-a cerut Isus când a zis: „*Predicați Evanghelia!*” Noi am încercat să educăm lumea, dar El nu a spus niciodată: „Educați lumea, pentru că cel ce este educat va fi mântuit.” Nu. Voi trebuie să fiți născuți din nou, umpluți cu Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care am falimentat și suntem atât de mizerabil. Vedeți, noi avem bogăția, noi avem toate lucrurile, dar unde este El?

Ce se va întâmpla? Știți cine-i va conduce pe oameni când bisericile vin împreună în Consiliul Mondial al Bisericilor? Puteți înțelege aceasta voi, metodiștii, prezbiterienii, voi ceilalți și chiar voi, penticostalii? Voi spuneți că nu veți intra acolo, dar dacă nu veți intra, veți dispărea ca denotațiune. Cu siguranță! Ori una, ori alta. Stă chiar înaintea voastră și va trebui s-o faceți. Este o presare, semnul fiarei. Vă pot dovedi cu Biblia că organizația este semnul fiarei. „Ea este o curvă și mama curvelor,” iar noi știm că acesta este adevărul. Religia organizată este contrar Cuvântului, iar prin principiile ei este antihristul. Nu tot ce este acolo este antihrist, dar în principiile și în sistemul ei, este antihrist, deoarece este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare sistem organizat este așa.

Acolo sunteți, vedeți, și vă bazați pe înțelegerea altcuiva, în loc să vă bazați pe înțelegerea lui Dumnezeu, pe ceea ce a spus Dumnezeu despre aceasta. Acesta este motivul pentru care este greșit. Băieții merg la seminare, așa zisele școli teologice, pentru a primi o educație bună, și poate au o chemare din partea lui Dumnezeu în inimă, dar mergând acolo sunt îndoctrinați și primesc un anumit fel de a vedea lucrurile. Astfel, spun: „Episcopul Cutare a zis așa și așa...”, „Cutare a spus aceasta... Cutare a spus cealaltă... Conciliul a fost de acord cu ei, ceea ce înseamnă că așa trebuie să fie.”

Să nu vă pese ce spune cineva, deoarece Isus a zis: *„Lăsați ca cuvântul fiecărui om să fie o minciună, și al Meu să fie Adevărul.”* (Romani 3.4). Nu contează al cui cuvânt este, al Meu să fie Adevărul!

Cum știm care este Adevărul? Când Biblia spune că se va întâmpla ceva, acel lucru se va împlini întocmai.

Și Biblia spune: *„În ea a fost găsită bogăția lumii: aur, argint.”*

Dacă ajungem la standardul aurului, noi suntem sfărâmați. Ce se va întâmpla? Atunci oamenii bogați ai acestei națiuni, aceste fabrici mari, fabricanții de țigări și whisky, și așa mai departe, nu vor mai putea schimba valuta, așa că singurul lucru pe care-l vom avea de făcut este să ne împrumutăm. Dar este doar un singur loc de unde ne putem împrumuta, iar dacă facem aceasta, ne vindem dreptul de întâi născut. Acesta este adevărul. Ce se va întâmpla atunci? Veți fi prizonierii aceluia sistem și nu mai puteți face nimic. Oh, oamenilor, poate credeți că sunt nebun, dar când moartea îmi va închide gura, aceste benzi vor continua să vorbească și atunci veți recunoaște că ceea ce v-am spus acum se petrece aievea. Aș fi cel mai nebun om să iau poziție împotriva acestor lucruri dacă n-aș avea dreptate. Ar însemna că sunt împotriva lui Dumnezeu și a ceea ce este El. Tot ce fac ar fi împotriva Lui, dar eu am luat poziție pentru că văzut aceasta în Cuvânt. Da, este Cuvântul lui Dumnezeu pe care Îl văd legitimat ca fiind Adevărul. Aceasta este interpretarea pe care o dă Dumnezeu Cuvântului Său. Interpretare lui Dumnezeu pentru Cuvântul Său este că Îl legitimează și Îl face adevărat.

De ce erau orbi fariseii? Ce i-a făcut atât de orbi? Faptul că nu au acceptat descoperirea, legitimarea Cuvântului.

Motivul pentru care bisericile de astăzi sunt oarbe este că nu acceptă descoperirea care a fost legitimată. Chiar dacă Cuvântul spune așa și este descoperit, iar Dumnezeu dovedește că este adevărul, ei tot nu-L acceptă.

Acesta este motivul pentru care evreii nu-L primesc până în ziua de astăzi. Tu nu poți vorbi cu ei despre Hristos, pentru că vălul este încă peste fața lor și sunt orbiți.

La fel este și cu biserica: tu nu le poți vorbi despre Evanghelia deplină și despre Puterea lui Dumnezeu, pentru că dumnezeul acestei lumi i-a orbit ca să nu vadă Adevărurile lui Dumnezeu, așa că se bizuiesc pe propria lor înțelegere. Astfel, când femeile vin la biserică cu părul încrețit, păstorii le spun: „Oh, este în ordine! Bărbatul acela este nebun!” Totuși, Biblia spune că ea este greșită când face aceasta, și Dumnezeu refuză să-i asculte rugăciunea. Alte femei fac un alt lucru rușinos, încercând să fie predicatori. Prin aceasta, ele sunt de două ori greșite. Biblia spune că femeia nu are voie să facă aceasta, dar organizația bisericii o primește, o ordonează ca predicatori și o trimite în lucrare. Ei fac aceasta pentru că se bizuiesc pe propria lor înțelegere!

Un singur Cuvânt al lui Dumnezeu așezat greșit, interpretat greșit sau necrezut, rupe întregul lanț, deoarece „*omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4).

Femeilor, voi mă auziți predicând împotriva acestor lucruri cum ar fi: purtatul pantalonilor, tăiatul părului și tot felul de lucruri ca acelea, dar cu toate acestea, în fiecare an când revin vă găsesc în aceeași stare. De ce este așa? Pentru că vă bazați pe propria voastră înțelegere, în loc să luați ca sprijin Cuvântul lui Dumnezeu.

Și voi, păstorilor, de ce nu faceți curățenie în biserica voastră? Pentru că mergeți după crezul vostru denominațional și nu după Cuvântul Domnului. Acesta este adevărul. Nu vă bizuiți pe propria voastră înțelegere, ci bazați-vă pe Cuvântul Său.

Ei nu acceptă Cuvântul pentru că nu acceptă legitimarea. Isus a venit exact așa cum a făgăduit Cuvântul, dar cu toate acestea, Ioan a fost puțin confuz atunci când a fost aruncat în închisoare, deși predicase: „Vine Mesia! El are lopata în mână, Își va curăța aria cu desăvârșire și va strânge grâul în grânare, dar pleava o va arde într-un cuptor care nu se stinge.” Duhul lui Dumnezeu aducea la suprafață aceste lucruri care țâșneau din El ca o fântână. Apoi l-a văzut apărând pe Isus, care era un tip mic, neînsemnat și smerit, care umbla încoace și încolo datorită Vieții care era în El.

Ioan nu a putut înțelege aceasta și a trimis câțiva dintre ucenicii săi ca să-L întrebe pe Isus dacă El este într-adevăr Cel care trebuia să vină. Ce jignire pentru Isus! După ce acest profet stătuse în apa Iordanului, având Cuvântul lui Dumnezeu și spusese: „Îl cunosc pentru că am văzut Duhul Sfânt coborându-se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El în timp ce un Glas spunea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care îmi găsesc plăcerea,” acum zicea: „Duceți-vă și întrebați-L dacă El este Acela sau să așteptăm pe altul?”

Isus nu i-a trimis niciodată o carte, nici nu i-a transmis cum trebuie să se comporte în închisoare sau la ce biserică să adere, ci a spus: „Fiți atenți și urmăriți tot ce se întâmplă, apoi duceți-vă la Ioan și spuneți-i tot ce ați văzut”, pentru că lucrările pe care le făcea Îl legitimau dovedind că este Mesia, Fiul lui Dumnezeu. „Ferice de acela pentru care nu voi fi o pricină de poticnire.” (Matei 11.6).

Totuși, mulți dintre oameni s-au poticnit în El. Și astăzi sunt foarte mulți care se poticnesc în Cuvântul Domnului din pricină că vor să se sprijine pe propria lor înțelegere. Ei nu vor să ia Cuvântul Domnului, ci merg așa cum au fost învățați, pentru că atât ei cât și bisericile lor se bazează pe propria lor înțelepciune. Nu contează că Dumnezeu a făgăduit ploaie timpurie și târzie; dacă biserica lor spune: „Asta este o prostie!”, cred ceea ce spune biserica în loc să creadă Cuvântul. De

ce? Pentru că sunt născuți în biserică, nu în Cuvânt.

Dar omul născut din Dumnezeu este din sămânța lui Dumnezeu. Sămânța lui Dumnezeu este Cuvântul Său, și trăiește numai prin El; viața lui este Cuvântul.

Ei se bizuiau pe propria lor înțelepciune și nu voiau să se sprijine pe Cuvântul lui Dumnezeu. Considerau că știu mai bine cum stau lucrurile. Astfel, deși Biblia vorbea despre El, ei au spus că este călăuzit de un duh rău. De ce? Pentru că preoții lor au spus: „Oricine merge să-L asculte pe Omul acesta predicând, va fi dat afară din sinagogă.”

Odată, când a fost vindecat un orb, chiar și părinții lui, care erau foarte fericiți pentru vindecarea lui, s-au temut să mărturisească faptul că Isus era Cel ce săvârșise minunea.

Preotul i-a întrebat: *„Acesta este fiul vostru?”*

„Da”, i-au răspuns ei.

„Cine l-a făcut sănătos?”

„Nu știm. Este destul de mare ca să poată răspunde așa că întreabă-l pe el.”

Vorbeau așa pentru că li se spusese: „Oricine se va bizui pe înțelegerea lui Isus, în loc să se bizuiască pe înțelegerea lor, va fi dat afară din biserică lor.” Nu este și astăzi așa? („Amin”). Corect. Oamenii fac același lucru. Nu contează ce face Dumnezeu, trebuie să fie conform înțelegerii lor, nu după ceea ce legitimează Dumnezeu ca fiind Adevărul. Dar orbul acela vindecat a avut răspunsul. Ei l-au întrebat:

„Cine te-a vindecat?”

„Un Om numit Isus din Nazaret”, a răspuns el.

„Acela este un păcătos. Noi nu știm de unde vine El.”

Dar omul le-a răspuns: „Ce ciudat! Se zice că voi sunteți conducătorii noștri spirituali. Aici stă un Om care mi-a deschis ochii, lucru care nu s-a făcut de când a început lumea, și totuși voi nu știți de unde vine.” Oh!

De ce nu știau? Pentru că se bazau pe propria lor înțelegere, în loc să se bazeze pe Cuvântul Domnului. Isaia a spus: *„Atunci se vor deschide ochii orbilor, șchiopul va sări ca un cerb, în pustie vor țâșni ape.”* (Isaia 35.5-6). Dar vedeți, ei se bazau pe propria lor înțelegere, pe propriul lor sistem religios, în loc să se bazeze pe Cuvânt.

Observați că bisericile de astăzi fac la fel? Ei au format în cadrul sistemului lor confesional, o super-clasă de înțelepți și vor ca nimeni să nu se amestece și să nu pătrundă acolo dacă nu face parte din gruparea lor.

Să nu-mi spuneți că nu este așa! Eu locuiesc în Tucson, Arizona, iar acum trei ani am fost la o întâlnire a Consiliului Bisericilor, unde am luat cuvântul și am spus: *„Nu am venit ca să înființez o biserică, ci ca să am părtășie cu voi și ca să vă ajut, pentru că sunt misionar, evanghelist.”*

„Vii aici ca să înființezi o biserică? m-au întrebat ei.

„Nu, domnule. Dacă aș vrea o biserică, am deja una în Indiana. Am venit aici pentru că așa m-a călăuzit Domnul printr-o vedenie. Dacă nu mă va trimite în altă parte, voi sta pentru o vreme aici, dar nu vreau să înființez o biserică, ci doresc să

vă ajut, fraților.”

Aceasta s-a întâmplat în urmă cu trei ani, iar de atunci nu am mai fost invitat nicăieri. De ce? Pentru că după aceea s-au întrunit și au spus că dacă vreun predicator mă mai invită în biserica lui, va fi excomunicat. Vedeți? Ce au făcut ei? S-au bazat pe propria lor înțelegere. Desigur, acolo sunt cei ce își formează super înțelegerea lor.

Dacă nu vă puneți numele în cartea lor, sunteți pierduți. Un predicator mi-a spus aceasta. „Oh”, spuneți voi, „era doar un șarlatan.” Nu, era un predicator.

Eu și Jack Moore l-am auzit spunând aceasta în Dallas, Texas. Spunea că trebuie să-l ștergă din registru pe un anumit om. „De ce?” am întrebat eu.

„Pentru că a avut părtășie cu tine.”

„Da? Atunci șterge-l.”

„Ei bine, dacă fac aceasta este pierdut”, mi-a răspuns el.

„Pierdut?”

„Da, dacă numele lui nu este în registru, este pierdut.”

Atunci l-am întrebat: „Vrei să spui că ești prezbiter de district și crezi așa ceva?”

„Da, domnule”, a răspuns el. „Acesta este adevărul.”

„Domnule, atunci lasă-te de meserie pentru că nu acesta este harul lui Dumnezeu.”

„Căci printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup” și devenim mădularele aceluiasi Trup. (1Corinteni 12.13). Pe mine nu mă interesează ce nume porți: aceasta nu are nimic a face cu Trupul. Tu ești creștin prin naștere, aceasta este singura cale. Nu prin aderare, nici prin crezuri, nici prin emoții, nici prin recitarea unor versete, nici prin educație sau teologie. Tu ești creștin atunci când te naști din nou și poți fi născut din nou numai dacă ai fost ales să fii născut din nou. „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu; și toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni. Amin. Și Eu îl voi învia din nou în ultima zi.” (Ioan 6.44,37).

Marile școli biblice pe care le avem, spun să ne bazăm pe învățătura lor. Orice spune Cuvântul, ei pot să-L explice atât de bine încât ajung să creadă, ei înșiși și cei care îi ascultă, că zilele minunilor au trecut, că astăzi nu mai există apostoli și profeți; că astăzi nu mai există daruri și nici celelalte daruri; că toate acestea s-au sfârșit în urmă, în zilele Bibliei. Vedeți, se pot face și pe ei înșiși să creadă aceasta.

Știți, Biblia spune că dacă crezi o minciună ești condamnat prin aceasta. Acesta este adevărul. Cu toate acestea, indiferent ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, ei se bazează pe propria lor înțelegere. Ei se bazează pe ea și cred că este Adevărul. Tu poți continua să crezi o minciună iar și iar, până când devine pentru voi Adevărul. Corect.

Dar cum știm dacă este Adevărul sau nu? Dumnezeu dovedește că este Adevărul, pentru că este în Cuvântul Său și Îl dovedește. El are propria Sa interpretare a Cuvântului.

Cum au ajuns oamenii aici? Prin cultură, prin educație, prin diplomele lor de doctor, și așa mai departe, pentru că au venit din diferite seminare teologice, unde au învățat aceste lucruri.

Prieteni, nicăieri în Biblie nu ni se cere să înțelegem. Nouă nu ni se cere să înțelegem Cuvântul, ci să-L credem. Cum să-L credem? Prin credință. Dacă Îl înțelegeți, credința este anulată. Voi nu-L puteți înțelege, dar Îl credeți oricum. Dacă aş putea să-l înțeleg pe Dumnezeu, nu ar mai trebui să-L cred. Eu nu-L înțeleg pe Dumnezeu, și niciun om nu poate să-L înțeleagă, dar Îl primesc și Îl cred, pentru că nu mi s-a cerut să-L înțeleg.

Nu m-am dus la nici un seminar și nici la toate aceste mari înțelegeri ale cunoștinței omului despre El. Tot ce știu este că Biblia spune că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci*” (Evrei 13.8), și ca atare Îl caut în felul acesta. Eu știu ce a făgăduit El pentru această zi, și aștept să facă ceea ce a spus că va face. Așa este. El a făgăduit har, așa că l-am așteptat și l-am primit; El a făgăduit vindecare și pentru că Îl cred și o accept, am primit-o.

Nu vreau să iau prea mult din timpul vostru, dar aş vrea să vă întreb ceva dacă mă mai suportați un minut, ca să-i luați în considerare pe câțiva dintre cei care nu s-au bizuit pe propria lor înțelegere; câteva caractere din Biblie care nu s-au bizuit pe propria lor înțelegere, indiferent care era înțelegerea epocii lor.

Să-l luăm de exemplu pe Noe. El a trăit într-o zi a marilor descoperiri științifice. În zilele lui Noe s-au construit piramidele. Astăzi, cu toată știința noastră, noi nu putem ridica nici măcar un cub de piatră folosit în construcția piramidelor. Mai mult, în zilele lui Noe, oamenii aveau un fel de soluție chimică pe care o puneau în vopsele, așa că hainele găsite în morminte arată la fel ca atunci. Aveau lichide de îmbălsămare care au păstrat mumiile exact în starea în care se aflau când au fost puse în sarcofag. Noi nu putem face nimic din toate acestea, deoarece am pierdut o sumedenie de meșteșuguri. Da, ziua în care a trăit el, a fost un timp al înțelepciunii științifice.

Isus s-a referit la acele zile. În timpul revenirii Lui va fi la fel ca atunci: „*Cum era în zilele lui Noe.*” Vedeți aceasta? Credeți? („Amin”). Credeți că timpul acesta este la fel ca timpul lui Noe? Amin. Credeți că Isus a spus aceasta? („Amin”). Credeți că ne-am întors la aceeași epocă? („Amin”).

În Luca 17.30, El a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Lot, când Îngerul Domnului...”

El citea aceeași Biblie care o citim noi. Mergeți înapoi și aflați ce zi a fost înainte de ploaia lui Noe; mergeți înapoi și vedeți cum a fost lumea înainte de distrugerea din zilele lui Lot. Vedeți cum a fost atunci, și veți înțelege la ce s-a referit Isus.

„În zilele lui Noe, oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.” (Luca 17.26-27).

În zilele lui Lot, înainte ca Sodoma să fie arsă de foc, în ea erau homosexuali și perversiuni, orice lucru din lume. Era un Los Angeles modern, și nu doar un Los Angeles, ci un Statele Unite; și nu numai Statele Unite, ci o lume. Totul era pervertit. Oamenii își pierduseră demnitatea umană și cel mai elementar bun simț, fiind pervertiți de un duh rău care le-a schimbat tot cursul firesc al vieții: au devenit stăpâniți de demoni. Dacă nu acesta este și tabloul timpului nostru, nu știu care altul ar fi.

În zilele lui Noe a fost la fel. Oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, tribunalele erau pline de divorțuri și făcea tot felul de astfel de lucruri.

Amintiți-vă însă că înainte ca Sodoma să fie nimicită, a fost trimis pe pământ Avraam, căruia i s-a făgăduit un fiu. Avraam l-a întâlnit pe Dumnezeu în diferite etape, fiind un simbol al bisericii care l-a întâlnit pe Dumnezeu. Dar chiar înainte de distrugere și de reîntoarcerea, s-au mai degrabă venirea fiului făgăduit, Dumnezeu a venit jos și s-a descoperit în trup omenesc, într-un Bărbat, atunci când Avraam a fost vizitat de cei trei Bărbați. Apoi s-au dus în Sodoma, la Lot. Lui Avraam i s-a schimbat numele din Avram în Avraam, iar Sarai se numea Sara.

Acel Bărbat, Elohim, a vorbit cu Avraam și i-a zis: „Unde este soția ta, Sara?” „În

cortul de la spatele Tău”, a răspuns el.

„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine și Sara va avea un fiu.” Când a auzit aceste cuvinte, Sara a râs în sinea ei, dar El a întrebat: „De ce râs Sara?” Vedeți? El ar fi putut s-o omoare chiar în clipa aceea, pentru că a râs de Cuvântul Său, dar nu a putut s-o facă pentru că ea era o parte din Avraam.

Referindu-Se la timpul acesta, Isus a spus în Luca 17.30: *„Cum a fost în zilele lui Lot..., va fi și la sfârșitul timpului când se va arăta Fiul omului.”*

Țineți minte că Fiul omului este un profet. IahveH l-a numit pe Ezechiel „un fiu al omului”, iar Isus a venit în trei nume, ca: Fiul omului, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu. El S-a numit pe Sine „Fiul omului”, pentru ca oamenii să înțeleagă că El este Profetul pe care avea să-L ridice Domnul Dumnezeu.

Observați ce a promis El? Că Fiul omului Se va descoperi El Însuși, din nou, chiar înainte ca lumea să fie nimicită prin foc. Acesta a fost ultimul semn pe care l-a văzut Avraam înainte de sosirea fiului promis; și el s-a schimbat înapoi într-un bărbat tânăr, iar Sara într-o femeie tânără. Dacă Scriptura spune aceasta, noi trebuie s-o așteptăm.

Și dacă vedem perversiunea în care se află lumea și felul în care se comportă ea, cum puteți spune că una este corectă și cealaltă nu este corectă? Pentru că vă bizuiți pe înțelegerea lor, și nu pe înțelegerea Domnului Vieții, care este Persoana care a stat cu cei aflați în afara Sodomei? Noi vedem aceasta și nu ne bizuim pe propria noastră înțelegere.

Noe nu s-a bazat pe propria lui înțelegere. El a trăit într- o mare epocă științifică, dar nu s-a bazat nici pe înțelegerea timpului său, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu și mânat de Puterea Sa, a construit o arcă pentru salvarea sa și a casei lui. El a făcut ceva total opus simțului timpului său, deoarece nu mai plouase

niciodată până atunci. El știa însă că dacă Dumnezeu a spus că va ploua, așa va fi. Vedeți, Noe nu s-a bizuit pe propria sa înțelegere, ci a acționat prin credință, prin Cuvântul promisiunii lui Dumnezeu. Duhul l-a mișcat, iar el a acționat.

Avraam nu s-a bizuit pe propria lui înțelegere cu privire la viața umană. Se căsătorise cu Sara la vârsta de șaptesprezece ani, iar acum iată-l pe el de șaptezeci și cinci de ani, în timp ce Sara, care era cu zece ani mai tânără, avea șaizeci și cinci de ani. Totuși, el nu s-a bazat pe propria sa înțelegere atunci când Dumnezeu i-a spus că va avea un fiu prin Sara, ci a pus deoparte toate lucrurile, toate dovezile științifice care erau contrare Cuvântului lui Dumnezeu, a pus deoparte orice învățătură care era pe lângă Cuvânt, ca și cum nici n-ar fi existat și, întărit pe credința sa, i-a dat slavă lui Dumnezeu. Avraam n-a privit la faptul că trupul lui și al Sarei erau bătrâne, nici la faptul că ea era stearpă; nu a luat absolut nimic în considerare, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu. El nu s-a bizuit pe propria lui înțelegerea, nu s-a bizuit pe rațiune.

Voi spuneți: „Frate Branham, Dumnezeu nu-i vindecă pe bolnavi din cauză că avem o mulțime de doctori buni.” Biblia spune că noi trebuie să înlăturăm argumentele minții. Noi nu ne îndoim, pentru că credința nu se îndoiește. Ea crede și primește. Să țineți minte aceasta!

În loc să fie necredincios, Avraam a crezut și a numit lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost, ceea ce era împotriva oricărui raționament sau argument omenesc. Dar el nu s-a îndoit, ci a crezut. Nu erau rațiuni ca să poată dovedi că acel copil se va putea naște, dimpotrivă, Sara era de vreo douăzeci de ani în menopauză, iar trupul ei era ca mort. Avraam avea aproape o sută de ani și trecuseră douăzeci și cinci de ani de la darea făgăduinței, dar cu toate acestea, el îl slăvea pe Dumnezeu, împotriva oricărei înțelegeri. Prin credință, el știa că Dumnezeu își va ține Cuvântul. El nu s-a bizuit pe propria lui înțelegere.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise s-ar fi bazat pe propria sa înțelegere atunci când Dumnezeu i-a cerut să scoată copiii lui Israel din robia lui Faraon? Ce s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi bazat pe propria lui înțelegere atunci când a stat lângă

Stâlpul de Foc al lui Dumnezeu și Dumnezeu i-a zis: „*Du-te, și Eu voi fi cu tine!*”? Ce s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi bazat pe propria lui înțelegere atunci când a ajuns cu poporul la Marea Roșie, după ce Dumnezeu le-a promis țara făgăduinței? Ce s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi bazat pe propria sa înțelegere și ar fi spus: „Cum vom trece dincolo? Nu avem timp să construim un pod ca să trecem dincolo, pentru că armata lui Faraon vine în urma noastră. Ce vom face, căci de-o parte și de cealaltă sunt munții, în față este Marea Roșie, iar din spate vine Faraon?”

Dacă s-ar fi bizuit pe propria lui înțelegere, și-ar fi ridicat mâinile, s-ar fi aruncat la picioarele lui Faraon și i-ar fi spus: „O, Faraon, iartă-mă, căci am greșit!”?

Dar el nu s-a bizuit pe propria înțelegere, ci s-a rugat și Dumnezeu i-a spus să pășească înainte. Imediat marea s-a despiciat în două, lucru care este împotriva oricărei rațiuni. Moise nu s-a bizuit pe propria sa înțelegere.

Ce s-ar fi întâmplat dacă atunci când Iosua a fost trimis să iscodească țara împreună cu cele zece denominațiuni, ar fi spus la întoarcere: „Stați puțin! Este adevărat. Noi suntem ca niște lăcuste față de acei uriași. Cum credeți că i-am putea învinge? Este total imposibil! Noi nu avem săbii, ci doar ceea ce am apucat. Cum putem merge să luăm țara? Păi, este total imposibil. Ei sunt mai numeroși decât noi; raportul este cam de cincizeci la unu. Ei au soldați instruiți, pe când noi nu suntem decât un grup de lăcuste, niște lucrători cu lutul din Egipt. Nu avem nici scuturi, nici arme, cum am putea să-i învingem?”

Da, cu siguranță înțelepciunea ar fi putut aduce dovezi că nu pot să cucerească țara. Orice soldat, în locul lui Moise și Iosua, s-ar fi bazat pe propria lui înțelegere, dar ei nu au făcut-o. De ce? Pentru că știau că Dumnezeu a spus: „*V-am dat acea țară. Duceți-vă și luați-o!*”

Nu te bizui pe propria ta înțelegere! Dacă astăzi când ești bolnav și poate stai într-un cărucior, sau ești pe moarte din cauza cancerului, a inimii sau din alte motive, iar doctorul ți-a spus că vei muri, dacă te bizui pe propria ta înțelegere, vei muri. Dar dacă

te vei bizui pe înțelegerea lui Dumnezeu, vei trăi.

Ce spuneți despre zidurile Ierihonului? Se zice că erau atât de groase încât puteau merge câteva care de luptă pe ele. Dar Dumnezeu a zis: *„Duceți-vă, înconjurați cetatea de atâtea ori, sunați din trâmbițe și strigați, și zidurile se vor prăbuși.”* Pentru o minte firească acest lucru ar fi fost o nebunie, iar Iosua știa bine cât erau de puternice acele ziduri deoarece ridicase multe în timpul robiei din Egipt. El cunoștea liantul care le dădea acea rezistență, încât puteau susține acele care de luptă și casele care se construiau pe ele, dar el nu s-a bizuit pe propria sa înțelegere, ci a crezut că ceea ce a spus Dumnezeu era adevărul, s-a supus Cuvântului Său și zidurile s-au prăbușit. El nu s-a bizuit pe propria lui înțelegere.

Ce s-ar fi întâmplat dacă în lupta de la Gabaon, așa cum am predicat duminică, soarele ar fi apus, iar dușmanul ar fi scăpat de urmărire? Peste noapte ar fi putut să se regrupeze, să vină cu forțe proaspete și să ucidă mulți dintre oamenii lui. Ce s-ar fi întâmplat dacă și-ar fi zis: „Eu am nevoie de lumina zilei ca să biruiesc, dar Dumnezeu a așezat în Univers o lege, conform căreia pământul se rotește în jurul soarelui. Acum, dacă aș spune să se oprească soarele... Poate s-ar opri și pământul, și-ar pierde gravitația și cine știe ce ar urma.”

Dar Iosua n-a ascultat de propria sa înțelegere, ci a spus: *„Soare, oprește-te! Și tu, lună, rămâi unde ești!”* Și soarele și luna l-au ascultat. El nu s-a bizuit pe propria sa înțelegere, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu care spusese: *„Eu v-am dat acea țară. Duceți-vă și luați-o în stăpânire!”*

El v-a dat făgăduința Duhului Sfânt și puteți s-o primiți în această convenție.

Nu spuneți: „Știi, sunt obosit. Am mâncat prea mult la cină și nu vreau ca John să mă vadă făcând aceasta...” Oh, pentru Numele lui Dumnezeu! Voi vă bizuiți pe propria voastră înțelegere!

„Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”
(Fapte 2.39).

Poate zici: „Doctorul mi-a spus că voi muri. M-a consultat și mi-a spus că am cancer; nu mi-a mai dat nici o șansă.” Nu te bizui pe înțelegerea aceea! Dumnezeu este Domnul care îți vindecă toate bolile așa că, nu te bizui pe înțelegerea unui om, ci bazează-te pe înțelegerea lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat când Samson, acel tip micuț, cu părul creț și cam așa de înalt, s-a întâlnit cu cei o mie de filistenii? El nu era spadasin și nu avea nici un fel de pregătire militară; era ca un sisi micuț, cu șapte șuvițe atârând în jos, băiatul mamei. Ei bine, el nu a avut nimic în mână, iar când s-a uitat jos, a văzut un os alb, de măgar, și l-a luat.

Ce s-ar fi întâmplat dacă și-ar fi zis: „Nu cred că voi reuși mare lucru cu falca aceasta, deoarece toți soldații aceștia au coifuri, cămăși de zale și sunt înarmați cu săbii și sulite. Numai coifurile le cântăresc șapte kilograme. Toți sunt bărbați înalți și puternici, așa că și dacă voi reuși să-l lovesc pe vreunul dintre ei, falca aceasta se va rupe în bucăți.”

Dar Samson nu s-a bizuit pe înțelegerea sa, ci a luat falca în mână și a început să bată filistenii, iar după ce i-a omorât pe toți o mie, falca era încă în stare bună în mâna lui. Amin.

Mie nu-mi pasă ce spune teologia oamenilor, nu vă bizuiți pe ea. Bizuiți-vă pe Cuvântul lui Dumnezeu, Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci. Desigur, el a crezut.

Ce s-ar fi întâmplat dacă David ar fi ascultat de teologia lui Saul? Iată-l pe Goliat stând acolo plin de trufie, pentru că tot Israelul se teme de el, și zicând: „Să vină

unul dintre voi să se lupte cu mine! Nu este nevoie să muriți toți ci, dacă îl voi ucide eu, voi veți fi robii noștri, iar dacă mă va ucide el pe mine, vom fi noi robii voștri.” Vorbea așa pentru că era în avantaj. Aceasta îi place diavolului; acesta este modul în care acționează atunci când are tot seminarul.

Micuțul David, un roșcovan, aplecat de umeri, mărunțel cam de o sută de livre, o sută și zece, și învelit într-o piele de oaie, a spus: „Vreți să spuneți că oștirea Dumnezeului celui viu, care este tăiată împrejur ca semn al legământului, stă și-l lasă pe acest filistean netăiat împrejur s-o batjocorească?”

Când l-a auzit ce spune, Saul i-a zis: „Vino aici, băiete. Admir curajul tău, dar zilele minunilor au trecut; astăzi nu mai există așa ceva. Și încă ceva: Poți să-mi arăți carnetul tău de membru? Tu nici măcar nu ai armură; nu ai nimic altceva decât praștia aceea. Nu ai diplomă de doctor în filozofie sau de doctor în drept. Cum vei reuși? Bărbatul acela este un războinic; este doctor în teologie și în filozofie, are atât de multe diplome că ar putea umple un perete cu ele, iar tu cine ești? Un păstor.”

„Așa este”, a răspuns David, „dar vreau să-ți spun ceva. Când pășteam turma tatălui meu, un leu a venit și a apucat o oaie. Atunci am luat această praștie mică, m-am dus după el și l-am doborât. Oh, iar când i-am smuls mielul din gură, el s-a ridicat împotriva mea, dar am apucat cuțitul și l-am ucis. Apoi, când m-am întors a venit un urs, a apucat o oaie și a fugit, dar l-am ajuns și l-am omorât și pe el. Vreau să știi că Dumnezeu este Cel ce m-a ajutat în toate, nu doctorul meu sau înțelepciunea mea. Eu nu pot să-ți spun cum am reușit, dar Dumnezeu (Amin), Dumnezeul care m-a scăpat din ghearele ursului și ale leului, mă va scăpa și din mâna acestui filistean netăiat împrejur.”

Când a auzit aceasta, episcopul Saul i-a zis: „Știi ceva, băiete, cred că ai o chemare. Dacă ai veni la noi, te-aș învăța cum să duelezi. Eu sunt doctor, îmbracă armura mea, fiindcă aș vrea să te îmbrac.”

David a stat acolo, iar ei i-au dat atâtea doctorate în teologie și în filozofie, încât bietul băiat nici nu s-a mai putut mișca; nu știa ce să facă cu ele, așa că a spus:

„Nu am mai pus niciodată așa ceva pe mine. Haina aceasta ecleziastică nu mi se potrivește deloc, luați-o de pe mine! Lăsați-mă să merg cu ceea ce m-a ajutat Dumnezeu.” Aceasta era credința în puterea lui Dumnezeu. David nu s-a bizuit pe propria sa înțelegere, nici pe ceea ce a spus cineva, ci s-a bizuit pe credință, deoarece știa că dacă Dumnezeu l-a scăpat din laba ursului, cu atât mai mult îl va scăpa din mâinile acestui filistean.

Ei bine, dacă Dumnezeu v-a iubit suficient să vă scoată din păcat și să vă umple cu Duhul Sfânt, nu vă va elibera El mult mai mult de bolile voastre când a promis-o că o va face? Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu, și o va face. Sigur, El l-a eliberat din mâna lui.

Ce s-ar fi întâmplat dacă fiecare profet s-ar fi bazat pe propria sa înțelegere, în generațiile care au trecut? Nu s-ar fi dus niciodată în fața preoților din timpul lor și nu ar fi avut curaj să le spună „pereți văruiți” sau cum i-au mai numit. Ei nu ar fi profetizat niciodată împotriva lor, ci ar fi fost la fel ca profeții moderni, acceptați de toți, ar fi purtat haine bune și ar fi fost în palatele împăraților.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Ioan ar fi încercat să se bazeze pe propria lui înțelegere? Dar el s-a urcat drept în sus.

Oamenii îi spuneau: „Stai puțin, Ioan, nu cumva să predici despre Căsătorie și divorț, dar Ioan a pășit drept în fața lui Irod și i-a zis: „Nu-ți este îngăduit s-o ai!” Da, domnule. Oamenii îi ziceau: „Ei bine, știi cine este omul acesta?” dar Ioan le-a răspuns: „Nu contează cine este!” Vedeți, el nu s-a bizuit...

Unii îi spuneau: „Tu nu știi multe lucruri pentru că vii din pustie. Asociația nu te va primi dacă te porți în felul acesta.” Dar lui nu i-a păsat de nicio asociație. El nu s-a

bizuit pe propria sa înțelegere, ci pe înțelegerea lui Dumnezeu. Desigur.

Dar a fost și un om care s-a bizuit pe propria sa înțelegere și anume, Iuda Iscarioteanul. Eu nu văd cum a putut face acest lucru, doar a umblat alături de Hristos, ca Eva la început. El a văzut legitimarea Cuvântului; el L-a privit pe Dumnezeu în față, așa cum a făcut Eva, în răcoarea serii. Eva s-a uitat la Hristos în răcoarea serii, în grădină. Iuda a stat în răcoarea serii, în grădina Ghetsimane și în alte locuri și L-a privit pe Același Hristos; el L-a auzit predicând și legitimându-Se pe Sine prin Cuvânt; a văzut dovada că era Profetul despre care a spus Moise că se va ridica. El le-a arătat din Scripturi Cine era și tot ce scria despre El, iar ei au putut vedea adevărul cuvintelor Sale, deoarece Dumnezeu a dovedit că era Cel făgăduit. Dar cu toate acestea, s-au bizuit pe propria lor înțelegere.

Cum a putut face aceasta? A făcut-o pentru că nu a avut niciodată în inima sa acea sămânță. Iuda nu a fost o sămânță germinată, ci era fiul pierzării, născut pentru a face aceasta și s-a întors în pierzare. Când a plecat din odaia cinei, poate a avut o idee născută din propria sa înțelegere; poate s-a gândit că Isus...el avea destul respect pentru Isus și și-a zis: „L-aș putea vinde pentru treizeci de arginți, o sumă frumoasă, cu care aș putea face ceva. În ce-L privește pe El, este în stare să se elibereze.” Vedeți, Iuda nu știa că Scriptura scria despre el că s-a născut exact pentru acel scop.

Nici oamenii de astăzi nu-și dau seama în ce stare sunt. Este hotărât mai dinainte ca biserica Laodicea să fie în această stare, punându-L pe Hristos afară, iar El bate, încercând să intre înapoi. (Fratele Branham bate de cinci ori în amvon). Nimeni nu vrea să colaboreze și se îndepărtează tot mai mult, dar cu toate acestea, își legitimează Cuvântul în fața tuturor, așa cum a făcut și atunci. De ce fac aceasta? Pentru că se bazează pe propria lor înțelegere.

Poate Iuda s-a gândit că dacă-L vinde pe Isus pentru treizeci de arginți, va avea părtașie cu vreuna din marile denominațiuni ale vremii, cu fariseii sau cu saducheii. Poate că și-a zis: „El poate să-Și poarte de grijă. L-am văzut în multe lupte mari și știu că poate să Se scape, așa că aș putea câștiga câțiva bani. Și apoi,

dacă L-ași vinde, aş obține o poziție bună în bisericile de astăzi.” Vedeți? În toată această gândire, el s-a bazat pe propria sa înțelegere, în locul înțelegerii că Acela era Cuvântul dovedit al lui Dumnezeu. Astfel, i-a făcut lui Isus chiar ceea ce spuneau Scripturile că va face.

Biserica lumii L-a scos pe Hristos afară în aceste zile din urmă, făcând exact cum scrie în cartea Apocalipsei. Acesta este din nou duhul lui Iuda în forma bisericii, „*având o formă de evlavie, dar tăgăduind Cuvântul.*” Vedeți? Este corect. Ce a adus aceasta? Moartea, exact cum s-a întâmplat cu Eva și cum se întâmplă cu oricine încearcă să pervertească Cuvântul lui Dumnezeu, și se bizuiesc pe propria lor înțelegere. Prin aceasta, ei își vând dreptul de întâi născut, nu pentru treizeci de arginți, ci ca să devină ceva oficialități, sau pentru o experiență seminaristică. Nu ar merita treizeci de arginți, dar ei îl vând oricum; își vând propria înțelegere despre Dumnezeu, pentru aceasta.

Ce diferență este între ei și marele învățat sfântul Pavel, care se putea lăuda cu o foarte mare cunoștință! Cu toate acestea, el a spus: „Am aruncat toată rațiunea mea, pentru că într-o zi, am întâlnit Stâlpul de Foc pe drumul Damascului. Acesta este motivul pentru care nu vin la voi cu o vorbire înaltă, căci, dacă aş face-o, v-ați încrede în înțelepciunea omului. Dar eu vin la voi în puterea și demonstrarea Duhului Sfânt, ca să vă bizuiți pe Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.” Și a mai adăugat: „*Dacă un înger din cer vine să predice orice altceva, să fie blestemat!*” (Galateni 1.8). Nu, domnule. Niciodată.

Femeia aceea micuță de la fântână era o femeie imorală. Ea era excomunicată din biserică, dar nu s-a bizuit niciodată pe propria ei înțelegere. Când s-a întâlnit la fântână cu Acela care i-a spus toate păcatele pe care le-a săvârșit, femeia aceasta a alergat în cetate. Desigur, nu era corect să meargă și să spună ceva, deoarece era o prostituată, dar când L-a întâlnit pe Isus, nu s-a bizuit pe înțelegerea oamenilor din timpul acela, ci a alergat în cetate și le-a spus oamenilor: „*Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva Acesta este Mesia?*” Ea nu s-a bizuit înțelegerea ei. Nu.

Când a fost vizitată de îngerul Gavril, care i-a spus că va avea un Fiu fără să știe de bărbat, fecioara Maria nu s-a bazat pe propria ei înțelegere, care i-ar fi spus că o femeie nu poate avea un copil fără bărbat. Ea nu s-a bizuit pe aceasta, ci a spus: *„Iată roaba Domnului; facă-mi-se după Cuvântul Tău.”* Ea nu a zis: „Cum o voi face? Cum se vor petrece lucrurile?”

Îngerul i-a spus: *„Duhul Sfânt te va umbri, de aceea Sfântul care se va naște din tine se va numi Fiul lui Dumnezeu.”*

Iar ea a răspuns: *„Iată roaba Domnului...”* Ea nu s-a îndoit și nu a spus că nu se poate, ci a răspuns simplu: *„Iată roaba Domnului.”* Așa este corect.

Cum este cu femeia care avea scurgerea de sânge? Doctorul îi spusese: „Nu mai este nici o speranță.” Ea și-a cheltuit toată averea umblând pe la doctori, dar nici unul nu a putut s-o ajute. Dar femeia nu s-a bazat pe aceasta, iar când a trecut Isus pe acolo, a pășit prin mulțime, zicându-și: „Cred că dacă mă voi putea atinge de veșmintele acestui Om, mă voi vindeca!” Și s-a dus la El.

Doctorul i-a spus: „Tu nu te poți face bine.” De ani de zile ea avea o scurgere de sânge și slăbea din ce în ce mai mult, iar doctorii renunțaseră la ea. Aceasta era toată înțelepciunea lor, dar femeia a spus acele cuvinte prin credință. Nu exista niciun text din Scriptură care să-i spună să facă aceasta, dar ea a spus: „Dacă m-aș putea atinge de marginea veșmintelor Lui, mă voi face bine”, și s-a furișat până lângă El, L-a atins, apoi s-a retras.

Dar Isus S-a întors și a zis: „Cine M-a atins?” după care a privit în jur până a găsit-o. Atunci i-a spus despre scurgerea de sânge pe care o avea și femeia a simțit chiar în momentul acela că scurgerea de sânge s-a oprit. Femeia nu putea s-o dovedească acolo, dar a simțit în trupul ei că scurgerea de sânge a încetat. Vedeti, ea nu s-a gândit nici o clipă: „Dacă doctorii m-au părăsit, cine m-ar mai putea ajuta?” Ea nu s-a dus să raționeze, ci s-a dus la credință.

Biblia spune: „Căci astăzi, El este Mare Preot care poate fi atins prin simțurile infirmităților noastre”, este adevărat? („Amin”). Nu s-a îndoit zicând: „Oh, este...” El a spus: „El este chiar acum, Marele Preot care poate fi atins de simțurile infirmităților noastre, Același ieri, azi și în veci.”

Ce credeți că s-a întâmplat când eram predicator baptist și Îngerul Domnului a venit și m-a însărcinat să fac ceea ce fac? Păi, chiar pastorul meu s-a ridicat și a spus: „Ești nebun! Cu siguranță ai avut un coșmar.”

„Mai bine mi-ai lua chiar acum carnetul de membru!” i-am răspuns, dar el mi-a replicat:

„Cum ai putea tu, care n-ai terminat nici măcar școala primară, să predici în toată lumea? Cum crezi că vei putea să te rogi pentru oameni cu rang înalt, pentru împărați și potentăți, când nu poți nici măcar să vorbești corect gramatical?”

Dar eu nu m-am încrezut în gramatica mea; nu m-am încrezut în niciuna din calitățile pe care le-aș fi avut, ci am fost însărcinat de El. Aleluia! Și eu nu m-am îndoit. N-am ascultat de rațiune, căci dacă aș fi făcut-o, poate ar fi murit mii de oameni. Tot ce am făcut, a fost să duc Mesajul Său în toată lumea, așa cum a spus El.

Și o voi face din nou, prin harul lui Dumnezeu; nu prin puterea minții mele, ci prin însărcinare. Aleluia! Eu nu m-am bizuit... Voi spuneți: „Ai cincizeci și cinci de ani!” Dacă aș avea nouăzeci și cinci de ani, aceasta n-ar însemna nimic pentru mine, deoarece El este încă Același Dumnezeu care a fost cu Abraham. Da, domnule. Nu vă bizuiți pe propria înțelegere.

După ce a fost arătat Semnul și a urmat Glasul, toate bisericile au început să mă respingă și mi-au închis ușile datorită învățaturii, nici una neîndrăznind să-mi stea în față și să-mi arate dacă este corectă sau greșită, deși le provoc pe toate. Nu o

fac ca să par deștept, dar știu pe ce stau. Ce au făcut ei? Mi-au închis toate ușile. Acum ce veți face?

Acum câteva zile, am stat sus pe munte și am spus: „Doamne, din câte știu eu, mi-a mai rămas deschisă o singură ușă în toată țara, și anume, în Phoenix, Arizona. Este singura ușă deschisă pe care o mai am.” După ce am spus aceste cuvinte, am început să cobor, iar atunci am auzit o Voce care-mi vorbea cât se poate de clar, spunea: „Ce înseamnă gândurile acestea? Tu urmează-Mă pe Mine!” Mă voi bizui pe promisiunea Lui, nu pe propria mea înțelegere.

Oh, prietene, nu te bizui pe rațiune. Apoi vei striga, cu Eddie Perronet din trecut:

Toată puterea Numelui lui Isus!

Îngerii să cadă prosternați;

Să-i aducă diadema regală,

Și să-L încoroneze Domnul tuturor;

Să-L încoroneze Domnul tuturor.

Corect. Nu vă bizuiți pe ceea ce gândiți voi, sau pe ceea ce gândește altcineva, ci acceptați promisiunea lui Dumnezeu prin credință. Vreți să o faceți?

Acum nu se pune problema dacă cineva a făcut-o sau nu, ci este vorba de tine. Ce vei face cu Isus care se numește Hristos și care, în această zi, Se face cunoscut ca Același ieri, azi și în veci? Îl crezi? („Amin”). Să ne rugăm.

Doamne Isuse, Împăratul împăraților, Domnul domnilor, Dumnezeu dumnezeilor, Dumnezeu tuturor celor puternici, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Luceafărul strălucitor de dimineață, Trandafirul din Sharon, Crinul din Vale, Rădăcina și Odrasla lui David, vino, Doamne Dumnezeule, Tu, care ești Același ieri, azi și în veci.

Binecuvântează această mulțime, Doamne!... Noi am avut aici o mică adunare, iar Tu ne-ai binecuvântat în ea și ni Te-ai făcut cunoscut. Dumnezeule, Te rog să continui să Te faci cunoscut. Binecuvântează-ne în seara aceasta și ajută-ne, căci suntem un popor în nevoi.

Doamne, Tu știi că nu-mi place să-i mustru pe oameni, dar cum aș putea potoli acest foc sfânt din interior? Mie nu-mi place să fac aceasta, Doamne. Tu cunoști viața și inima mea, de aceea Te rog să mă ajuți, pentru că trebuie s-o fac. Dă-mi har și nu mă lăsa niciodată să mă bazez pe propria mea înțelegere, ci ajută-mă să mă bazez pe făgăduința Ta. Te rog acest lucru în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea ca fiecare dintre voi să fie respectuos cu adevărat, pentru câteva minute. În această mulțime sunt mulți oameni bolnavi. Cei care sunteți bolnavi și suferinzi, ridicați mâinile și spuneți: „Eu am nevoie de Dumnezeu.”

Nu cunosc prea mulți oameni aici. Îl cunosc pe fratele Dauch și pe soția lui, pe fratele Moore, pe fratele Mike și pe cei de pe platformă, dar deși eu nu vă cunosc, Tatăl ceresc a făgăduit că în epoca aceasta Se va legitima pe Sine exact așa cum a făcut-o în Sodoma. A făgăduit El aceasta? („Amin”). S-a manifestat! Credeți că El S-a legitimat pe Sine? („Amin”).

Acum rugați-vă prin credință și nu încercați să vă îndoiiți: „Cum pot să-L ating pe El ca Mare Preot?”

Biblia spune în Noul Testament că El este Mare Preot chiar acum. El continuă ca

Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec și este Mare Preot veșnic. Nu există niciun alt Mare Preot și nu este nici un alt Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, decât Omul Isus Hristos. Așa este. El este singurul și este Același ieri, azi și în veci.

Acum, dacă El rămâne același Mare Preot și dacă Biblia spune că noi Îl putem atinge prin simțurile infirmităților noastre, cum L-a atins și femeia cu scurgerea de sânge, înseamnă că și credința ta Îl poate atinge în seara aceasta, iar El va acționa asupra trupului uman cum a făcut-o atunci când a venit în trup uman la stejarii lui Avraam. Credeți aceasta? („Amin”). El a făgăduit că o va face. Toți cei care aveți nevoie de ceva, rugați-vă!

Așa cum v-am mai spus, un dar nu este ca un cuțit pe care-l iei și cu care poți tăia unde vrei și cum vrei. Nu! Acela nu este un dar al lui Dumnezeu. Vedeți? Nu.

Un dar al lui Dumnezeu este calea pe care o ai de a te da pe tine însuși la o parte. Darurile și chemarea sunt hotărâte mai dinainte de Dumnezeu și Lui nu-i pare rău de chemarea făcută. Tu te naști cu ele. Vedeți? Dumnezeu trebuie să opereze cu ele, iar voi trebuie să vă dați din cale.

Credința voastră este aceea care pune darul în acțiune, nu credința mea. Credința mea îi lasă doar calea liberă să poată lucra. Voi să credeți din toată inima că Isus Hristos trăiește.

Nu vă bizuiți pe înțelegerea voastră și nu spuneți: „Ei bine, uite ce este, frate, eu sunt într-o stare gravă. Tu nu mă cunoști, dar eu stau de atâta timp în acest cărucior.”

Nu contează ce ai fost! Privește numai și vei vedea că Dumnezeu vine jos să facă exact ceea ce a făcut atunci când a stat pe pământ într-un trup fizic. El o face în trupul tău și în trupul meu împreună, ca o unitate care crede în El. Da, o va face pentru că așa a făgăduit.

Nu vă bizuiți pe ceea ce spune cineva: „Oh, aceasta este telepatie mintală!” pentru că și despre Isus au spus la fel. Ei îl numeau vrăjitor, drac, sau mai știu eu cum, dar El era Fiul lui Dumnezeu, deoarece era conform Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu.

Cum am mai spus, noi trebuie să avem acest mod de a acționa: să venim și să ne punem mâinile peste oameni. Am făcut-o aseară, dar singurul lucru care vi se cere, este să credeți, și apoi să recunoașteți. O acceptați prin credință. Nu prin altceva... Nu spune: „Ei bine, dar cum se poate face?”

Dacă v-aș putea spune cum s-a făcut, nu ar mai fi credință. Eu nu știu cum se face, nu știu, dar cred. Eu nu știu cum Dumnezeu salvează un păcătos, dar o face. Nu știu cum face Dumnezeu unele dintre aceste lucruri, dar le accept. El o face, și aceea este calea, deși nu o pot explica. Nu va putea fi explicată niciodată. Nimeni nu o poate face. Dacă o face, nu mai este credință.

Eu nu înțeleg cum Dumnezeu și Hristos pot fi aceeași Persoană, dar sunt; așa spune Scriptura. Vedeți, voi nu puteți explica acest lucru, dar așa este: *„Tatăl este în Mine și nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl care este în Mine le face. Dacă nu fac lucrările Lui, aceasta arată că Eu nu sunt al Lui. Dar dacă fac lucrările Lui, atunci mărturisește El Însuși că Eu sunt al Lui.”*

Ei bine, aceste cuvinte au fost spuse de El, iar acum este la fel, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Chiar în fața mea stă un bărbat care are părul negru și poartă ochelari. Are un costum de culoare închisă și poartă ceas pe mână. Dacă puteți privi aici, îl vedeți cum se roagă cu ochii închiși. Eu nu-l cunosc, iar Tatăl cerească știe aceasta. Cum îl privesc, pare foarte sincer. Când am făcut mențiunea, omul a închis ochii și a început să se roage. Este un străin pentru mine, nu-l cunosc, dar Dumnezeu îl cunoaște și îmi poate descoperi problema lui. Dacă promisiunea din Biblie este adevărată, El îmi va descoperi de ce a închis ochii și pentru ce se roagă. Credeți?

(„Amin”).

Crezi, domnule? Bine. Tu știi că nu te cunosc. Noi suntem străini unul pentru celălalt, dar Dumnezeu te cunoaște. A început să plângă, și pot să-i spun că Dumnezeu îi va răspunde la cerere, vedeți, pentru că a fost atins de acea Lumină, iar întunecimea s-a schimbat în Lumină. Vedeți?

Omul se roagă pentru altcineva, pentru băiețelul care stă alături de el. Este fiul lui. Corect. Băiețelul are o dezordine la stomac, și este ceva rău cu intestinele lui. Este adevărat. Tu nu ești de aici, nu ești din Arizona, ci din California. Este corect. Ești un predicator, și ai părtășie cu Adunările lui Dumnezeu. Este adevărat. Numele tău este reverend, McKeig sau reverend Keig, este adevărat? Mișcă mâinile în acest fel. Băiețelul tău se va face bine. Credința ta!

Este un bărbat cu mâinile ridicate; el nu mă cunoaște și eu nu-l cunosc, dar ce s-a întâmplat? L-a atins pe Marele Preot. Vedeți, el nu s-a bizuit pe propria lui înțelegere. Ce face el acum? Trebuie să creadă că ceea ce i s-a spus este adevărul, deoarece știe că nu mă cunoaște. Este corect.

Aici, chiar în fața mea, stă o femeie cu capul plecat. Ea suferă de cancer și vine tot din California. Sper că nu o va pierde. Doamnă Adams, acesta este numele tău. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Acesta este adevărul.

Chiar în spate stă o doamnă și văd Lumina atârând peste ea. Femeia este în necaz. Ea are probleme cu gâtul. Are și o boală spirituală, este îngrijorată pentru că fiica ei a fugit și are o boală femeiască. Corect. Acesta este adevărul, nu-i așa? Ea a ridicat mâna. Doamnă Miller, este corect. Credeți? Dumnezeu o va trimite înapoi și îi va vindeca trupul. Eu nu am văzut-o în viața mea. Îmi este total străină.

În audiență stă o doamnă. Ea nu este de aici, ci vine tot din California. Ea are cancer la sân. A fost operată la un sân și acum s-a dus și la celălalt. Este adevărat,

doamnă Kalin. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Tu crezi. Doamnă, eu sunt un străin pentru tine, nu te cunosc. Este adevărat. Vedeți? Ea are cancer. Ca să știți că Dumnezeu este prezent!

Lângă ea stă o altă doamnă, doamna Harris. Ea îmi este total străină, dar a fost atinsă de Duhul Sfânt. Și ea vine din California. Corect. Ea are boală la umăr. Este corect. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Dacă este adevărat, ridică mâna ca oamenii să poată vedea; total străină.

Nu te bizui pe propria ta înțelegere! Ce ar putea produce aceste descoperiri? Voi nu le puteți explica; sunt un paradox; sunt dincolo de orice explicație sau înțelegere. Întrebați-i pe oamenii aceștia. Eu nu i-am văzut niciodată și nu am știut nimic despre ei, dar Duhul Sfânt a trecut prin adunare.

Nu vă bizuiți pe propria voastră înțelegere, ci pe faptul că El, care este Același, a făgăduit că va face aceste lucruri. El este Același Duh care a locuit într-un trup uman și a știut că Sara a răs în sinea ei, deși stătea cu spatele spre cortul în care era ea. Este adevărat? Și El a făgăduit că înainte ca lumea să fie arsă cu foc, Fiul omului Se va descoperi din nou, pe Sine însuși, în același fel: ca Fiu al omului (profet). Da, El Însuși Se va descoperi în trup uman, iar în seara aceasta este cu noi, așa cum a fost atunci. Atunci în ce ceas trăim noi? Chiar aproape de distrugere.

Prietene, nu mai sta aici ca păcătos, ci acceptă-L pe Isus Hristos în timp ce ești în prezența Lui. Eu știu că predicatorii obișnuiesc să facă apeluri și să spună povești despre o mamă care a murit și s-a dus (ceea ce este în ordine), dar noi nu venim la Hristos pe baza faptului că mama noastră a murit, ci o facem bazându-ne pe Dumnezeu Însuși care S-a manifestat în Isus Hristos pentru a îndepărta păcatele lumii. Noi venim să-L credem pe Ispășitor. Și în timp ce El a dovedit Cuvântul Lui...

Nu contează la ce biserică v-ați dus: la cea metodistă, baptistă, catolică, prezbiteriană, sau poate la nici una. Dacă vei admite că până acum ai înțeles altfel

și știi că nu ai fost născut niciodată cu adevărat din nou, dar dorești aceasta și vrei să primești făgăduința Duhului, este în ordine. Poate nu ești umplut acum, dar vei fi umplut... în timp ce continuă adunările. Vrei să primești făgăduința Sa și să te ridici în picioare ca să mă rog chiar acum pentru tine?

Nu te bizui pe înțelepciunea ta și nu spune: „Ei bine, eu am vorbit în limbi!”, pentru că aceasta nu are nici o legătură cu primirea făgăduinței. Eu cred în vorbirea în limbi, dar am văzut vrăjitori, draci și tot felul de oameni care vorbeau în limbi și le tălmăceau. Întrebați-i pe misionari: pe fratele Creech și pe ceilalți și veți vedea că este adevărat. Eu i-am văzut vorbind în limbi, bând sânge dintr-un craniu de om și chemând diavolul. Sigur. I-am văzut punând creionul jos și cum acesta se ridică și scria singur în limbi necunoscute, iar vrăjitorul stătea acolo și le tălmăcea.

Din cauza aceasta, vorbirea în limbi nu poate fi dovada că ai Duhul Sfânt. Dacă vorbești în limbi, dar negi Cuvântul acesta, înseamnă că ceva este greșit. Așa este. Nu te bizui pe propria ta înțelegere!

Cineva spune: „Ei bine, dar eu am strigat!” Și eu am făcut-o, dar nu te bizui pe aceasta, pentru că am văzut tot felul de oameni stăpâniți de puteri demonice, care strigau și țipau. Am văzut mahomedani care strigau și urlau până ajungeau într-o asemenea stare că-și băteau singuri cuie în mâini. În India, i-am văzut urlând și sărind în sus și-n jos, înfigându-și cârlige în piele și umblând pe cărbuni aprinși, dar cu toate acestea Îl negau pe Isus Hristos.

Vedeți, nu vă bizuiți pe propria voastră înțelegere, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă viața ta nu se potrivește cu această Biblie, dacă nu crezi fiecare Cuvânt din Ea și nu-l lași pe Dumnezeu să-și împlinească voia prin tine, ești pierdut. Dar dacă vrei ca El să-și împlinească voia prin tine, pentru că poți fi o parte din El, ridică mâna și spune: „Îl accept chiar acum, frate.” Mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Minunat! Fie ca El să îngăduie aceasta pentru toți cei care sunteți sinceri.

Poate spui: „Dar eu sunt membru într-o biserică, frate Branham. Sunt pentecostal și aș vrea să spun că acest Cuvânt este Adevărul, dar nu pot s-o fac. Ajută-mă! Roagă-te pentru mine, căci vreau să ridic mâna.” Tu știi în adâncul inimii tale că nu ești umplut cu Duhul. O știe și Dumnezeu, așa că de ce nu vrei să te ridici? Nu te bizui pe propria ta înțelegere, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai vrea să se ridice cineva? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze, și pe voi. Dumnezeule, ajută-mă. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Este bine. Doar continuați să stați în picioare. Spuneți doar: „Ajută-mă, Dumnezeule!” Așa este bine.

Tu spui: „Îmi va ajuta la ceva?” Ridică-te numai o dată și vei vedea ce efect are. O vei vedea cu adevărat. „Frate Branham, aș vrea să fiu corect.”

Eu nu spun să vă părăsiți biserica. Nu! Rămâneți acolo unde sunteți și fiți o lumină. Fiți cu adevărat o persoană umplută cu Duhul Sfânt, în acea biserică. Tu zici: „Bine, dar nu știu ce va spune păstorul meu.” Dacă este un om al lui Dumnezeu, te va aprecia. Corect. *„Lăsați ca lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor, pentru ca ei să-L laude pe Tatăl vostru văzând faptele voastre bune.”*

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe amândoi, și pe voi; și pe voi, frate, și pe tine. Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe fiecare. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze aici jos.

Acum, voi, cei care v-ați ridicat în picioare, dacă vă simțiți mai bine după ce v-ați ridicat, ridicați doar mâna ca să vadă și ceilalți că vă simțiți bine. Uitați-vă! Priviți fiecare mână ridicată. Vedeți, voi sunteți sinceri. Voi v-ați ridicat și spuneți: „Eu voi fi martor!”

„Cel ce Mă va mărturisi aici, voi mărturisi și Eu pentru el dincolo, dar cel care se rușinează cu Mine înaintea oamenilor, și Eu mă voi rușina de el înaintea Tatălui

Meu și înaintea sfinților îngeri.” Nu vă rușinați de El! Nu vă bizuiți pe rațiunea voastră, ci bizuiți-vă pe Cuvântul lui Dumnezeu. *„Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu pe el înaintea Tatălui Meu și a sfinților Lui îngeri.”*

Mai sunt și alții care vor să se ridice înainte ca să ne rugăm Domnului? Să ne plecăm capetele. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră și frate. Va mai fi unul, chiar în timp ce avem capetele plecate? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Voi stați încă în picioare. Ei bine, mai așteptați un moment, doar un moment. Dumnezeu să vă binecuvânteze, frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Tu spui: „Are vreo importanță faptul că spui: „Dumnezeu să te binecuvânteze”? Aceasta este pronunțarea binecuvântării mele, pentru voi. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Unii dintre voi care stați lângă perete, unde nu aveți loc să vă așezați, ați vrea să vă ridicați mâna și să spuneți: „Dumnezeule, eu sunt acela?” Dumnezeu să vă binecuvânteze, frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze, și pe voi; și pe tine, soră; și pe tine, fratele meu; și pe tine, sora mea.

Oh, Duhul Sfânt se mișcă atât de blând peste adunare! Îl puteți simți? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe cei din colț. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Da.

O, Duhule Sfânt, vino iarăși în inimile noastre! Arată-ne greșelile pe care le-am săvârșit, Doamne, căci nu vrem să ne bazăm pe propria noastră înțelegere, pe rațiunea noastră, ci ne bazuim pe Tine deoarece știm că stăm pe făgăduința Ta divină, legitimată pentru astăzi. Tu Te-ai făcut cunoscut dincolo de orice raționament. Noi nu putem explica aceste lucruri, dar Tu ai venit în mijlocul nostru, iar acești oameni cred și Te primesc.

Dumnezeule, ia-i pe fiecare dintre ei în sânul Tău și ascunde-i în Stânca veacurilor, până când vor trece flăcările. Lumea este pe cale să piară prin foc, deoarece suntem înapoi în Sodoma. Dar „cel neprihănit nu va pieri împreună cu cel păcătos”, pentru că Tu îți vei chema copiii, Doamne. Tu i-ai spus lui Lot: „Pleacă!

leși afară de acolo!” Astfel, Dumnezeule, în seara aceasta mă rog pentru cei care se află în această stare, care sunt încă afară și nu știu ce să facă...

Dumnezeule, ei nu vor să meargă jos, pe calea greșită, pe o stradă cu un singur sens. Dacă ar fi în toate mințile, ei nu ar încerca să treacă strada pe culoarea roșie, deoarece ar fi conștienți că pot fi uciși. Atunci cum s-ar îndrepta o persoană spre destinația veșnică doar ghicind, presupunând sau aventurându-se, fără să posede adevărata autoritate de a porni, pentru simplul fapt că aparține la o biserică sau la o denominațiune? Ei nu pot înțelege cum este posibil ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie și astăzi la fel ca atunci; cum se pot împlini toate aceste făgăduințe, de aceea zic: „Zilele minunilor au trecut!” Ajută-i, Tată, pentru că ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Mulțumesc fratele meu. Sunt foarte bucuros să vă numesc fratele meu, sora mea.

Țineți minte că în ziua judecății Dumnezeu mă va face responsabil pentru fiecare cuvânt pe care l-am spus. Da, eu sunt foarte conștient că va trebui să dau socoteală pentru tot ce am predicat în seara aceasta. Atunci la ce mi-ar folosi să predic această Evanghelie, încă din tinerețe, dacă la sfârșit voi fi lepădat?

Câți dintre cei bolnavi și suferinzi, doresc să ne rugăm pentru ei în seara aceasta? Ridicați mâinile. Vreți să mai faceți ceva pentru mine? Puneți-vă mâinile unii peste alții, plecați-vă capetele și rugați-vă împreună cu mine:

Dumnezeule scump, în Numele lui Isus Hristos și în Prezența Lui, o prezență dovedită, deoarece Cuvântul care a fost predicat, a fost confirmat arătând că Tu ești același ieri, azi și în veci, lasă ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să-i cuprindă chiar acum pe oameni. Mulți dintre ei au venit și Te-au acceptat ca Mântuitorul lor personal și mulți dintre cei care au dat înapoi s-au întors din nou la Tine. O, Dumnezeule, Te rog în Numele lui Isus Hristos, să vindecii fiecare persoană bolnavă, deoarece ai spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* Tu ai făgăduit acest

lucru, Doamne, iar copiii Tăi credincioși și-au pus mâinile unii peste alții.

Satan, tu ești învins! Ieși din acești oameni, în Numele lui Isus Hristos, și lasă-i liberi pentru Împărăția lui Dumnezeu! Amin.

Toți cei care credeți că Isus este Vindecătorul vostru, așa cum este și Salvatorul vostru, și doriți să-L primiți ca Vindecătorul vostru, ridicați-vă în picioare și spuneți: „ÎL accept pe Isus ca Vindecătorul meu, așa cum L-am acceptat ca Salvatorul meu.” Minunat! Slavă Domnului! Mulțumesc Doamne! Să ne ridicăm mâinile și să cântăm:

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Laudă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Dați-I glorie, toate popoarele,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Oh, nu vă simțiți bine? S-o cântăm din nou.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Laudă Mielului junghiat pentru... (Amintiți-vă că Același ieri, astăzi și în veci, este acel Miel)

Dați-I glorie, toate popoarele,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Vă place aceasta? („Aleluia”). Amin. Să ne apropiem să dăm mâna cu cineva. Aceasta este o deschidere, un început de convenție. Spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate pelerin. Dumnezeu să te binecuvânteze.” Este bine. Minunat! Credeți că veți avea o convenție mare după aceasta? („Amin”). Mulțumim lui Dumnezeu pentru o adunare mare, fiindcă vom avea o convenție mare. Toți care credeți, spuneți Amin. („Amin”).

Credința mea privește sus la Tine,

Tu Miel (să ne uităm la El) al Calvarului, O Salvator Divin;

Ascultă-mă în timp ce mă rog,

Îndepărtează-mi tot păcatul,

Lasă-mă din această zi să fiu total al Tău!

În timp ce trec prin labirintul întunecat al vieții,

Și suferințele în jur se răspândesc, Fii Călăuza mea;

Schimbă întunericul în zi, Șterge temerile grijilor,

Lasă-mă de astăzi Să fiu total al Tău!

Amin! Adunarea a spus: „Amin.” („Amin”). Aleluia!

Oh, laudă Lui, Laudă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Dați-I glorie toate popoarele,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată. Ce minunat!

Să ne aplecăm capetele pentru binecuvântare. Nu știu cine a fost ales s-o facă. Fratele Johnny Manadal, din California. Nu uitați că mâine seară este prima adunare, începutul. Mâine seară, convenția va fi chiar aici în această sală, la ora 7.30.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. V-ați bucurat de Prezența lui Dumnezeu? („Amin”). Amin. Să ne plecăm capetele în timp ce fratele John ne eliberează.

- Amin -